

Cronica Romanului

serie nouă
Buletin oficial al
Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului

anul V (XIII) nr. 5-6 ♦ mai-lunie 2013

Din cuprins:

- ♦ Redescoperirea și trăirea valorilor perene ortodoxe (pagina 3)
- ♦ Episcopul Melchisedec - fondator al studiului culturii și literaturii române vechi (pagina 10)
- ♦ Sfintii Împărați Constantin și Elena au unit băcăuanii în rugăciune (pagina 26)
- ♦ Despre Botezul Sfântului Împărat Constantin cel Mare (pagina 29)

CRONICA ROMANULUI

Buletinul oficial
al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului
- Fondat în anul 1924 -

Președinte de Onoare:
IPS EFTIMIE, Arhiepiscopul Romanului
și Bacăului

Președinte:
PS Ioachim BĂCĂUANUL,
Episcop-vicar

Vicepreședinte:
Pr. Ioan GHERASIMESCU
Arhid. Ciprian Ioan IGNAT

Redactor-șef:
Mioara IGNAT

Secretar general de redacție:
Pr. Constantin GHERASIM

Colectivul de redacție:
Pr. Dr. Aurel Florin TUSCANU,
Protoieria Roman
Pr. Constantin TOMOZEI,
Protoieria Bacău
Pr. Constantin ALUPEI,
Protoieria Onesti
Pr. Costel MARES,
Protoieria Moinesti
Pr. Vasile COZMA,
Protoieria Buhusi
Pr. Ioan NEGOITĂ,
Protoieria Sasut

Redacția:
Pr. Dr. Constantin LEONTE
Pr. Dr. Nicolae HURJUI
Pr. Dr. Siniță PALADE
Pr. Dr. Daniel ENEA
Pr. Petru RONCEA
Pr. Ciprian BURCA
Pr. Cornel PAIU

Corector:
Prof. Dr. Mihaela BĂLTOI

Tehnoredactare:
Lucian APOEI

Concept grafic:
Pr. Constantin STURZU

ADRESA REDACȚIEI:
Str. Alexandru cel Bun, nr. 5,
Roman, jud. Neamț
Tel.: 0333.401.339; 0728880513
E-mail: cronica.romanului@gmail.com
www.epr.ro

ISSN 1582-9030

CUPRINS

- *Redescoperirea și trăirea valorilor perene ortodoxe 3*
- *„Episcopul Melchisedec Ștefănescu din nou în mijlocul nostru“ 6*
- *Episcopul Melchisedec - fondator al studiului culturii și literaturii române vechi 10*
- *Familia ortodoxă în scrisorile părintelui Dumitru Stăniloae ... 15*
- *Sărbătoarea Învierii Domnului la Catedrala „Cuvioasa Parascheva“ din Roman 16*
- *O nouă pagină de istorie acasă la Vasile Pârvan 18*
- *Necesitatea organizării unui sediu administrativ pentru coordonarea activității în județul Bacău, supusă dezbaterei în Adunarea eparhială 19*
- *Vorbiți cu Hristos și despre Hristos, fiecare după darul său! ... 20*
- *Vecernie în cinstea Sf. Voievod Ștefan cel Mare, la Roman ... 15*
- *Doi ierarhi în rugăciune la Biserică „Sf. Gheorghe“ din Roman ... 22*
- *Pelerini pe urmele Împăratului Constantin cel Mare 23*
- *Premiați la Patriarhie, fișii eparhiei au simțit „Bucuria de a fi creștin“ 24*
- *Emoții și premii la cea mai veche biserică din Bacău 25*
- *Sfinții Împărați Constantin și Elena au unit băcăuanii în rugăciune 26*
- *Despre Botezul Sfântului Împărat Constantin cel Mare 29*
- *Postul - act de relație personală între om și Dumnezeu 31*
- *Agenda de lucru a PS Părinte Episcop Ioachim Băcăuanul, pe lunile mai și iunie 2013 33*
- *Podul prieteniei între Roman și Iucșa 35*

Foto coperta 1

Slujba Învierii, oficiată de PS Părinte Episcop Ioachim Băcăuanul, a adunat și anul acesta la Catedrala arhiepiscopală „Sf. Cuvioasă Parascheva“ din Roman mii de credincioși veniți să ia lumină din lumina sfântă de la Ierusalim.

Foto coperta 4:

Anul acesta, sărbătoarea Sfinților Împărați Constantin și Elena a fost marcată în mod deosebit de credincioșii din Bacău, care au participat la o procesiune impresionantă, bucurându-se de libertatea manifestării credinței câștigată acum 1700 de ani, prin Edictul de la Milan (foto: Bacău, 19 mai 2013).

Redescoperirea și trăirea valorilor perene ortodoxe

† IOACHIM BĂCĂUANUL,
Episcop-vicar al
Arhiepiscopiei Romanului
și Bacăului

În cea de-a doua trimitere la propovăduire a apostolilor, Mântuitorul îi îndeamnă să fie pregătiți pentru lupta duhovnicească înarmându-se cu armele spirituale, creionând astfel prototipul creștinului ce este într-o continuă luptă „nu împotriva trupului și a săngelui, ci împotriva începătoriilor, împotriva stăpâniilor, împotriva stăpântorilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății“ (Efeseni 6, 12). Aceasta este lupta în care s-au angajat atleții lui Hristos în pustiurile egiptene și în sihăstria.

Lupta creștinului în războiul continuu cu păcatul, cu patimile și mai ales cu izvorul lor nu este altceva decât o imitare a vieții lui Hristos, care este echivalentă cu lepădarea de sine și asumarea crucii ce devine simbol și armă prin excelentă a „unsului“ Domnului, a celui care prin moartea și învierea baptismală se îmbrăcă cu plăsoa hristică și se înrolează în armia celestă a celor care mărșăluiesc spre înviere și îndumnezeire.

Ortodoxia ca mod de viațuire autentică

Dacă viața este o luptă, atunci creștinul este chemat să se angajeze nu doar în vederea supraviețuirii sociale, ci mai ales în perspectiva metaviețuirii îndumnezeitoare, a dialogului haric-teandric, epectatic, în care urcarea fiecărei trepte sfîntitoare înseamnă o nouă izbândă ce pregătește, la rândul său, ascetul pentru o nouă provo-

care și mai subtilă, dar și pentru o răspălată inefabilă și o bucurie spirituală mai înălțătoare.

Războiul nevăzut la care s-au angajat ascetii și misticii creștini este un mod firesc de viațuire pentru aceștia și credem că nu doar pentru ei, ci și pentru creștinul contemporan care este supus unei presiuni mult mai complexe și profunde. Înțelegerea viațuirii în Hristos din această perspectivă și în acești termeni ar putea facilita asumarea condiției creștine a vieții în contextul secularizant al timpului aflat în plină criză socio-religioasă. Viața și contextul etnic, social, economic și politic pot fi înțelese astfel ca o provocare posibil rezolvabilă, dacă vom privi tot ceea ce ne înconjoară prin prisma valorilor creștine autentice, animați de o credință dreaptă și o trezvie alimentată de prezența harică.

Întotdeauna este nevoie de reîntoarcere la valorile și principiile care au fundamentat viața creștină, de înțelegere și asumare a entuziasmului ce a animat trupul ecclaziastic al lui Hristos în epoca primară a creștinismului. Creștin este străpuns de gândul nostalitic al reîntoarcerii la starea de lumină baptismală de fiecare dată când, sub epitrahil, renunță la păcat și hotărăște să-si schimbe modul de viațuire, ca o continuă metanoia scăldată de lacrimile pocăinței curate. Același lucru l-au simțit și creștinii ardeleni și români când, după Primul Război Mondial, în contextul interetic și religios de atunci, au înțeles să-și restructureze axa valorilor și să reașeze Ortodoxia, ca mod de viațuire autentică, în duhul Evangheliei și al Sfintei Tradiții.

Asociația „Oastea Domnului“ nu este un organism străin sau separat de trupul BOR, ci face parte integrantă din acesta, fiind o manifestare vie și autentică a învățăturii de credință a cultului și normelor canonice specifice Ortodoxiei.

● Pertinența unei cereri de acum nouă decenii

Promotorul a ceea ce avea să se numească „Oastea Domnului“ a fost Iosif Trifa care, chemat de mitropolitul Ardealului, Nicolae Bălan, în vederea reanimării vietii duhovnicești ardelene, va îngrijii de viața religioasă a tinerilor studenți teologi și în același timp va avea o bogată activitate cultural-religioasă prin tipăriturile de care s-a îngrijit prin binecuvântarea aceluiași ierarh. Începutul acestei mișcări duhovnicești ortodoxe, ce mai târziu se va realiza ca asociație cu personalitate juridică, este pus pe seama unui eveniment personal din viața preotului Trifa care, hotărând să lupte împotriva păcatelor care secătuiau vitalitatea duhovnicească a românilor, în noaptea de Anul Nou a anului 1923 concepe într-un articol al ziarului „Lumina satelor“, în primul număr, un îndemn adresat creștinilor ortodocși de a lupta cu aceste păcate, asumându-si principiile și modul de vietuire desprinse din îndemnurile evanghelice. Acest voluntariat generalizat nu se constituia ca protest fată de dogma Bisericii sau de administrația ei și nu avea caracter inovator, ci era o chemare la împlinirea sinceră a cuvântului Evangheliei lui Hristos și la lupta împotriva păcatului, toate acestea realizându-se în duhul și sub ascultarea Bisericii. Asadar, scopul acestei mișcări spontane creștine avea „un pronuntat caracter duhovnesc, fără a depăși hotarele Bisericii și ale Ortodoxiei“, cum avea să precizeze însuși inițiatorul ei și se referea la combaterea abaterilor de la normele morale și sociale.

Initiativa tipografică a preotului Trifa își propunea redescoperirea și trăirea valorilor perene ortodoxe, precum și dinamizarea vietii religioase a clericilor și mirenilor ce trebuia să se constituie într-o Ortodoxie militantă fundamentată pe trăirea învățăturilor evanghelice, singurul izvor ce putea face o Biserică vie și luptătoare. Pentru a nu se lăsa loc posibilelor interpretări tendențioase, în Moțiunea din 12 septembrie 1937, erau precizate intenția și dezideratele acestei mișcări, care nu era un corp străin în trupul Ortodoxiei, ci „un copil al ei ce s-a născut și trăiește sub aripa Bisericii și care fără a adăuga învățături dogmatice sau canonice care să fie peste sau contra Bisericii, voia să trăiască mai intens și cu toată ființa, ieșind din comunul vietii, regulile existente ale Bisericii“. Cu alte cuvinte, era stipulată limpede dorinta unei reforme fundamentale a vietii spirituale de tip mistagogic, marcate de taina Răstignirii, misterul euharistic și prezența luminătoare a Logosului. Attitudinea militantă a celor ce au răspuns chemării preotului Trifa este oarecum justificabilă în contextul interbelic al unui românism marcat de experiența tragică a războiului și de dorința regăsirii identității cultural-religioase și social-politice. Enthusiasmul general al lumii de atunci, efervescenta intelectualității în recuperarea idealurilor celor mai înalte specifice nașterii unei națiuni independ-

Anul acesta, în ziua de 11 mai, la Biserica cu hramul „Sfântul Spiridon“ din Comănești, protopopiatul Moinești, a avut loc, cu binecuvântarea PS Ioachim Băcăuanul, Adunarea pe țară a tineretului Oastei Domnului, având ca temă „Tineretul în misiunea Oastei Domnului“. Prezent la deschiderea manifestărilor, PS Episcop Ioachim Băcăuanul a adresat un cuvânt de învățătură participanților, accentuând nevoia de a păstra unitatea de credință cu strămoșii noștri, continuând tradiția lăsată de aceștia

dente, făcea ca imaginea cea mai specifică emulației spirituale să fie cea a soldatului victorios care tocmai scrisește istoria țării prin jertfa sa.

Bratul necruțător al regimului comunist și politică de partid a departamentelor cultelor au înfiierat timp de patruzeci de ani această miscare, pentru că în perioada postdecembristă, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române să includă în activitatea sa misionară această mișcare ce era recunoscută ca „mădular viu și fidel al BOR“ și să oficializeze acest lucru printr-un act emis și publicat în numărul 1 al ziarului „Vestitorul Ortodoxiei“, în 1990. Acest act nu face altceva decât să certifice faptul că Asociația „Oastea Domnului“ nu este un organism străin sau separat de trupul BOR, ci face parte integrantă din acesta, fiind o manifestare vie și autentică a învățăturii de credință a cultului și normelor canonice specifice Ortodoxiei, așa cum ne-au fost încredințate prin succesiune apostolică de-a lungul a două milenii.

În prezent, întreaga activitate a asociației se desfășoară cu binecuvântarea Sfântului Sinod al BOR, iar membrii săi sunt fii ai aceleiași biserici strămoșești, participând la serviciul religios liturgic din cadrul Bisericii Ortodoxe, organizând adunări duhovnicești în lumina interpretării ortodoxe a Evangheliei și desfășurând o bogată catehizare a tinerilor ce sunt pregătiți pentru înțelegerea și promovarea valorilor fundamentale ale Ortodoxiei.

Orthodoxia ca mod de viață - dezideratul „Oastei Domnului“

Anul acesta, la Comănești, pentru a marca împlinirea a 90 de ani de activitate misionară a asociației „Oastea Domnului“, s-au adunat tineri creștin-ortodocși animați de același sentiment entuziasmat al trăirii vietii în Hristos. Un moment festiv emoționant, care s-a constituit, în același timp, într-un bun prilej de a compara nivelul trăirii duhovnicești al generației actuale, cu cel al generației interbelice, când s-au ridicat primele voci ale celor care mărturiseau într-un gând cuvintele preotului Trifa: „Oastea Domnului este afarea și vestirea lui Iisus Hristos Cel răstignit“.

Această manifestare religioasă de la Comănești trebuie contextualizată activității misionare a Bisericii Ortodoxe, care în această perioadă de timp, în care ființa omului contemporan ajunsă la răscrucie este sfâșiată de principii și tendințe ambiguie și contradictorii, propune ca soluție a iesirii din criză trăirea autentică a mesajului biblic și modelul constantian al biruinței prin cruce. Anul acesta se împlinesc 1700 de ani de când, prin Edictul de la Mediolan (313 d.Hr.), Împăratul Constantin cel Mare, „instinctu divinitas“, eliberează Creștinismul din lanțurile persecutorilor și al oprobruiului legilor incriminatorii, din ilicitul stigmatizant, oferindu-i demnitatea și legalitatea. Comemorăm 1700 de ani de când un edict imperial

Este esențial ca cei înarmați cu armele duhovnicești ale lui Dumnezeu, care au pornit entuziasmați în luptă cu răutatea lumii acesteia, să nu se abată de la calea-Hristos, ci să rămână în unitatea Bisericii.

officializa ceea ce timp de 250 de ani fusese persecutat și surghiunit în catacombe. Ca o sămânță de mustar, Crestinismul a încoltit în mădularile catacombelor preluând toate energiile hristice și apostolice, iar prin Constantin cel Mare a crescut și s-a maturizat, dobândind unitate dogmatică, liturgică și canonică, apoi sinodalitate și identitate, prin recuperarea simbolului său emblematic: Crucea răstignirii. Astfel, Crestinismul devinea Biserică crestină, iar unii Domnului intelegeau că aveau aceeași credință, cult și disciplină canonică, că erau organizați în același trup viu ecclastic, fiecare mădular în parte cu darurile lui, dar fiecare slujind la funcționarea aceluiasi Trup condus în chip nevăzut de Hristos, Capul său.

Din această perspectivă a tensiunilor generate de contextul politico-religios al Crestinismului primar, am putea evalua Crestinismul și pe fiecare creștin în parte ca pe un organism călit în focul martirajului, a cărui rană adăpa idealurile celei mai înalte forme de vietuire. Imaginea specifică acestui cadru este cea a soldatului martirizat, a ostașului înarmat cu crucea propriului sacrificiu, a prietenului rănit al Mirelui Hristos ce arată în icoană faptul că sacrificiul său are sens doar prin raportarea la Hristos Răstignitul.

Astfel, evenimentele cultural-religioase de anul acesta consacrate edictului constantinian, precum și cele legate de comemorarea a 90 de ani de misiune creștină a organizației „Oastea Domnului“ se îmbină armonios, devenind unitate și evocând un mod ascetic de vietuire specific celui ce-l caută pe Hristos și vrea să se identifice în lucrarea Sa.

Dezideratul „Oastei Domnului“ nu este altul decât cel al creștinului autentic ce înțelege Ortodoxia ca pe un mod de viață și se adapă din izvorul haric al cuvântului evanghelic, al creștinului care sondând înlăuntrul frintei își cauță izvorul ontologic al nașterii sale în Hristos. Creștinul este un luptător cu atenția mereu treză, un atlet ce aleargă prin labirintul lumii acesteia pentru a primi cununa sfinteniei din mâinile Împăratului Hristos, un chip mereu perfectibil ce tinde continuu spre a ajunge la asemănarea cu prototipul său, pre-gustând încă din lumea aceasta inefabilul trăirii în Hristos, ce simte timpul sacru în ritm liturgic și păsește în spațiul sa-

cru ecclzial, privind prin fereastra deschisă a icoanei care, prin culorile ei epifanice, coboără frumosul mistic în inima lui. Gândirea creștinului este simbolică, iar hrana mistagogică, pentru că împlinirea ființei sale ontologice nu poate fi alta decât cea euharistică.

Marturisitorii de ieri și de azi

Actul morții și învierii lui Hristos este recapitulat în fiecare experiență baptismală, atunci când neofitul se îmbrăcă în haina luminoasă și plină de har a lui Hristos, Lumina lumii și biruitorul mortii și al păcatului. Una dintre rugăciunile botezului cere de la Dumnezeu puterea de a înrola pe cel botezat între ostasii lui Hristos: „*Si-l fă pe el ostaș al lui Hristos!*“, deoarece îmbrăcarea în Hristos ne aşază în postura de fi ai luminii și dușmani ai păcatului sau ai șarpei: „*Te-ai făcut ostaș al lui Hristos, ai luat mare putere, sabie ascuțită; cu ea împunge șarpele!*“¹⁴. Această luptă în care este angajat cel nou botezat, ca făptură nouă, nu este una împotriva trupului și a săngelui (Efeseni 6,13), ci imaginea evanghelică a creștinului ce trebuie să lupte împotriva uneltirilor diavolului cu armele duhovnicești ale lui Dumnezeu, *având mijlocul încins cu adevarul, îmbrăcat cu platoșa dreptății, încălțat pentru a fi gata de vestirea Evangheliei păcii, având pavăza credinței împotriva săgețiilor vicleanului, coiful măntuirii și sabia Duhului care este cuvântul lui Dumnezeu* (Efeseni 6, 11-17). Această înarmare duhovnicească este recomandată efesenilor de către Sfântul Apostol Pavel care, la rândul său, luptă împotriva păcatului ca ostaș al lui Hristos (2 Timotei 4, 7-8).

Libertatea oferită creștinilor din 313 va produce o schimbare în ceea ce privește imaginea ostașului lui Hristos ce luptă pentru măntuire, din cea a mar-

tirului, în cea a ascetului care se retrage în postu pentru a ieși în întâmpinarea lui Hristos Judecătorul. Monahismul interiorizat contemporan nu exprimă altceva decât aspirația spre Hristos prin lupta unui *martirio* ascetic, ce trăieste la intensitate maximă prezența lui Hristos printre lepădare de sine și răstignire față de lume în vederea unirii mistică cu Hristos. Astfel, ascetismul ridică pe om la o statură duhovnicească specifică făpturii celei noi ce și-a schimbat prin metanoia întreaga ființă și a murit lumescului, lepădându-se de hainele de piele pentru a învia mistagogic în lumina veșmântului lui Hristos.

Asadar, martirul, ostașul sau ascetul reprezintă emblema efortului duhovnicesc în perspectiva unirii mistică cu Hristos, fiind fiecare în parte ipostas ecclastic ce rămâne în unitate de iubire comunitară izvorată din coasta răstignită a lui Hristos.

Idealurile tinerilor angrenați în această mișcare „eminamente duhovnicească“, asemenea idealurilor tinerilor ce au facut sau fac parte integrantă și din alte organizații crestine, cum ar fi: „Rugul aprins“, „Ascor“ etc. rămân legitime și binecuvântate doar în măsura în care, vorbind lumii despre Hristos, ei își vor aduce aminte că El este Domnul istoriei Ce a murit și înviat și Care ne-a lăsat testamentul de a trăi în comuniune de iubire, fiind mădulare ale aceluiași trup ecclastic ce rămâne viu doar dacă se hrănește cu Trupul și Sângerele Său și dacă, în același timp, vor păstra neîntinată amintirea înaintașilor ce au primit și transmis învățătura evanghelică cu prețul vieții lor.

Este esențial ca cei înarmați cu armele duhovnicești ale lui Dumnezeu, care au pornit entuziasmati în luptă cu răutatea lumii acesteia, să nu se abată de la calea-Hristos, ci să rămână în unitatea Bisericii pe care însăși prezența sa o recomandă: „*Rămâneti întru dragostea Mea!*“. Chemarea adresată acum 90 de ani tinerilor ostași rămâne la

fel de actuală și astăzi și ea este aceeași pentru toti creștinii de 2000 de ani: „Căutarea și aflarea lui Hristos Cel răstignit“, însă aceasta are sens nu doar ca o sondare analitică a proprietăților sau ca identificare a lui Hristos suferind din cauza căderii morale a aproapelui, ci mai ales ca o chemare la întâlnirea cu Hristos cel înviat, biruitorul mortii și al păcatului, cu Hristos cel ce a zis mironositelor și prin ele tuturor: „*Bucurați-vă!*“.

Seria de manifestări cultural-religioase sub egida „Zilele Episcop Melchisedec Ștefănescu“ a ajuns la cea de a treisprezecea ediție.

EVENIMENT

„Episcopul Melchisedec Ștefănescu din nou în mijlocul nostru“

Arhiepiscopia Romano-Catolică și Bacăului a organizat și anul acesta, în perioada 15-16 mai, o serie de manifestări cultural-religioase sub egida „Zilele Episcop Melchisedec Ștefănescu“. Ajunse la cea de a treisprezecea ediție, manifestările dedicate ilustrului ierarh s-au desfășurat anul acesta pe tema „Ierarhul Melchisedec Ștefănescu și reafirmarea Ortodoxiei românești“. Cu cea de a XIII-a ediție a „Zilelor Melchisedec“ s-au deschis oficial și Zilele Municipiului Roman.

La Roman, cea de a XIII-a ediție a „Zilelor Episcop Melchisedec Ștefănescu“ a debutat în după-amiaza zilei de miercuri, 15 mai, când, la Catedrala arhiepiscopală „Cuvioasa Parascheva“ din Roman s-a oficiat Slujba Vecerniei, încheindu-se, după o scurtă procesiune, în Paraclisul Seminarului Teologic din Roman

Participantii la manifestările culturale organizate în cadrul „Zilelor Melchisedec Ștefănescu“, joi, 15 mai, au avut ocazia de a audia un concert de muzică sacră „Hristos a înviat - bucuria mea“, în interpretarea Corului „Laudamus“ al Seminarului Teologic Ortodox Roman

În cadrul Simpozionului „Ierarhul Melchisedec Ștefănescu și reafirmarea ortodoxiei românești“ au rostit alocuțiuni preoți și cadre didactice.

În prima zi a manifestărilor s-a desfășurat Simpozionul „Ierarhul Melchisedec Ștefănescu și reafirmarea ortodoxiei românești“, în cadrul căruia prof. univ. dr. Dan Zamfirescu a susținut conferința cu tema „Episcopul Melchisedec Ștefănescu – ctitor al studiilor de cultură veche românească“. Prelegerea prof. Dan Zamfirescu a fost urmată de alocuțiuni susținute de preoți și cadre didactice

În aceeași seară, a avut loc lansarea volumului care cuprinde „Biografii“ ale unor personalități, scrise de Episcop Melchisedec Ștefănescu, ediție transliterată și diortosită de arhim. Pimen Costea, exarhul administrativ al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului, apărută la Editura „Filocalia“

A urmat premiera elevilor participanți la Concursul „Episcopul Melchisedec Ștefănescu, personalitate emblematică a culturii și spiritualității românești“, dar și a tinerilor seminariști participanți la Olimpiada Națională de Religie pentru Seminarii și Licee Teologice, care s-a desfășurat anul acesta la Deva, în perioada 8-11 mai. Fiecare dintre reprezentanții Eparhiei Romanului și Bacăului s-a întors de la Deva cu un premiu

S-au adăugat celor deja amintite un miniconcert de muzică populară oferit de Diandra Bancu - reprezentanta eparhiei noastre la secțiunea interpretare a unui cântec religios sau popular, în cadrul Concursului - spectacol „Bucuria de a fi creștin,“ organizat la nivelul Patriarhiei Române - și un vernisaj - expoziție de carte veche, imagini, numismatică și materiale documentare

„Când cântăm «Hristos a înviat», avem sentimentul că reînvie episcopul Melchisedec în sufletele noastre. Hristos învie de fiecare dată când te reîntâlnești în duh cu cei care au cântat slava Învierii.“

EVENIMENT

Manifestările au continuat joi, 16 mai, cu slujba Sfintei Liturghii arhiește, oficiată în catedrala din Roman, de către Preasfințitul Ioachim Băcăuanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului, alături de un impresionant sobor de preoți și diaconi, la care au fost prezenți și copiii beneficiari ai Centrului de zi din cadrul Fundației „Episcop Melchisedec“ și elevii Liceului Teologic „Melchisedec Ștefănescu“ din Roman

Concluziile manifestării au fost formulate de către PS Episcop Ioachim Băcăuanul, în cuvântul rostit cu această ocazie. Preasfințitul Ioachim Băcăuanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului, a menționat că manifestările dedicate episcopului Melchisedec din acest an sunt legate de Anul omagial al Sfintilor Împărați Constantin și Elena. „În aceste zile l-am adus din nou pe episcopul Melchisedec Ștefănescu în mijlocul nostru. Să nu uităm că pomenirea lui se face în contextul Învierii. Când cântăm „Hristos a înviat“, avem sentimentul că reînvie episcopul

Melchisedec în sufletele noastre. Hristos învie de fiecare dată când te reîntâlnești în duh cu cei care au cântat slava Învierii. În ultima vreme am dorit să punem în evidență personalitățile marcante ale culturii, ale neamului românesc și ale spiritualității noastre. Mă bucur că după 13 ani există o preocupare crescândă pentru activitatea și misiunea episcopului Melchisedec Ștefănescu“, a spus Preasfințitul Părinte Episcop Ioachim.

La sediul Primăriei Gârcina a avut loc dezvelirea și sfântirea bustului vrednicului de pomenire Episcop Melchisedec.

A XIII-a ediție a „Zilelor episcop Melchisedec“, la Gârcina

În contextul serbării celei de-a XIII-a ediții a Zilelor „Episcop Melchisedec“, la biserică din Gârcina, satul natal al marelui ierarh, Preasfințitul Ioachim Băcăuanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului, alături de un sobor de preoți, a oficiat în ziua de 15 mai parastasul pentru familia „părintelui“ autocefaliei Bisericii Ortodoxe Române. Slujba de pomenire a fost săvârșită cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, în prezența a numerosi credincioși, precum și a reprezentanților autorităților județene și locale. Creștinii din Gârcina au pregătit pentru acest moment de rugăciune produse tradiționale pascale, pe care le-au oferit întru pomenirea episcopului Melchisedec, a părintilor Petru preotul și Anastasia presbitera, și a familiei sale, manifestându-și ast-

fel evlavia și dragostea față de marea ierarh de la căruia naștere s-au împlinit anul acesta 190 de ani. După rugăciunile specifice, rostite de Preasfințitul Ioachim Băcăuanul, toți cei prezenti au mers în procesiune la mormântul preotului Petru și al presbiteriei Anastasia, după care s-au deplasat

la sediul Primăriei, unde au avut loc dezvelirea și sfântirea bustului vrednicului de pomenire Episcop Melchisedec. Aici, reprezentantul autorității locale, primarul comunei Gârcina, a înmânat diplome și medalii tuturor celor care s-au implicat în derularea acestui eveniment deosebit.

După slujba Parastasului pentru episcopul Melchisedec, la mormântul acestuia s-au depus coroane de flori. În încheiere, Preasfințitul Părinte Ioachim Băcăuanul a ținut un cuvânt despre viață și activitatea distinsului membru al Academiei Române și ierarh de seamă al Bisericii noastre

Preoții, însăși de credincioși, au plecat în procesiune în Parcul „Episcop Melchisedec Ștefănescu“, unde se află și Centrul Social Multifuncțional și Centrul de Zi pentru copii

Pagină realizată de pr. Ctin GHERASIM

Studiul culturii și literaturii române vechi a avut
în secolul al XIX-lea patru mari fondatori: Timotei
Cipariu, Episcopul Melchisedec Ștefănescu,
Alexandru Odobescu și Bogdan Petriceicu Hasdeu.

DOCUMENTAR

Episcopul Melchisedec – fondator al studiului culturii și literaturii române vechi

□ Cuvânt rostit în cadrul Simpozionului „Ierarhul Melchisedec Ștefănescu și reafirmarea Ortodoxiei românești“, susținut la Roman, cu prilejul Ediției a XIII-a a „Zilelor Episcop Melchisedec Ștefănescu“ □

Istoria culturii și literaturii române vechi are ca obiect de studiu șase secole din existența spirituală a românilor, încrucișat ceea ce aparține literaturii propriu-zise nu se poate înțelege fără ansamblul realităților în care și din care aceasta a răsărit.

Întemeietorii istoriei culturii și literaturii române vechi

Studiul culturii și literaturii române vechi a avut în secolul al XIX-lea patru mari fondatori. Ei au reprezentat patru directii de cercetare și au lăsat urmașilor patru moșteniri pe care se clădește de atunci, o mare tradiție.

Acești patru mari fondatori sunt: Timotei Cipariu, Episcopul Melchisedec Ștefănescu, Alexandru Odobescu și Bogdan Petriceicu Hasdeu. I-am citat în ordinea venirii lor pe lume, primul în 1805, în Ardeal, al doilea în 1823, în Tara Moldovei, al treilea în 1834, în Tara Românească și ultimul în 1836 sau 1838 – datele sunt discutate – în ceea ce, din 1812, devine Basarabia. La nașterea lor, România încă nu apăruse pe hartă și vor fi cu totii chemați să facă parte dintre cei ce o vor întemeia și o vor impune ca realitate inconfundabilă în cultura și știința Europei.

Despre trei dintre ei avem numeroase monografii și studii, spre deosebire de Episcopul Melchisedec, despre care ceea ce s-a tipărit până acum este mai puțin decât degetele de la o mână. Două teze de doctorat susținute în ultimii ani stau încă nepublicate.

Primul care a pus în lumină tocmai această parte din opera lui Alexandru Odobescu a fost cel împreună cu care, din 1961 și până la încheierea existenței sale pământești, exact acum doi ani, la 14 mai, am lucrat pe acest ogor. Am reușit să ducem cauza lui Neagoe Basarab de la contestarea generală din 1961, la canonizarea din 2009, cerută, prima oară, de G. Mihăilă, la Curtea de Argeș, în 1996. Ultima contribuție a celui care a fost academicianul Gheorghe Mihăilă s-a întâmplat să fie revizuirea versiunii date de Episcopul Melchisedec, în 1884, primei creații originale în proză cu care, împreună cu „Pripealele“ lui Filotei de la Cozia, începe literatura română: *Mucenicia Sfântului Ioan cel Nou de la Suceava*. Cu acest prilej, cel mai mare slavist român alături de Ioan Bogdan – întemeietorul slavisticii românești ca disciplină științifică și savantul cunoscut și recunoscut universal în breasla sa – a constatat că de adâncă era cunoașterea slavonei de către fostul student și magistrul al Academiei

Miercuri, 15 mai a.c. în Sala de festivități a Seminarului teologic de la Roman, a avut loc Simpozionul „Ierarhul Melchisedec Ștefănescu și reafirmarea Ortodoxiei Românești“

teologice din Kiev. Mi-a mărturisit cu acest prilej dorința de a-i consacra, la fel ca lui Alexandru Odobescu¹, un studiu în care să-l aseze alături de B. P. Hasdeu, ca fondator al slavisticii românești și precursor imediat, împreună cu acesta, al lui Ioan Bogdan. Din voia Celui de Sus, n-a mai ajuns să-l scrie. Dar cred că mărturia sa despre slavistul Melchisedec sunt dator să o fac cunoscută, la Roman, de peste un deceniu. Este ceea ce ce ar putea fi socotit o parte din lupta noastră pentru supraviețuire ca nație „și mai mult decât atât“. Am folosit cuvintele celebre ale domnitorului Moldovei Petru Rareș, cel care, în semn de recunoștință pentru ajutorul Sfintei Cuvioase Parascheva, cu bucurțica din moaștele căreia s-a întors teafăr în 1541 pe scaunul Moldovei, i-a dedicat măreța catedrală menită să ne amintească mereu de această minune, nu doar cu un om, fie el și domn, ci cu un neam și o tară, aşa cum a tinut să pună în lumină, chiar zilele acestea, vrednicul continuator al celor ce au înscris Romanul și pe ierarhii săi atât în istoria neamului, cât și a culturii și a științei românești, PS Episcop Ioachim Băcăuanul.

Autor al celei dintâi pagini de istorie a culturii române

Dacă Episcopul Melchisedec Ștefănescu a fost unul dintre cei patru stâlpi pe care s-a ridicat întregul edificiu al unei științe despre trecutul

nostru ilustrată de atunci de atâtea mari figuri, este o realitate că tot la Roman a păstorit și cel dintâi român cu care a apărut această atitudine: de privire în trecut și de elogiere a celor ce s-au nevoie spre a face din el unul de înaltă viață spirituală și de creație culturală.

Începându-si cronica sa fondatoare a istoriografiei nationale, Episcopul Macarie al Romanului, la data aceea încă stăret la Neamtu, a tinut să aducă omagiul său anonimilor autori ai *Letopisului de când cu voia lui Dumnezeu s-a început Tara Moldovei* scriind: „Acestea, cele de până acum, au fost alcătuite în chip fericit de acei scriitori care înaintea noastră s-au arătat iubitori de învățătură și ni le-au lăsat nouă, copiilor lor, cu multă cinstă. Iar de cine au fost lucrate ne este cu totul nestiut, se vede că de iubitori de bine“².

Din pana lui a izvorat cel dintâi portret de cărturar român și odată cu el cea dintâi pagină de istorie a culturii române, dedicată mitropolitului Teoctist al II-lea, proprietar său învățător, care, la 15 februarie 1528, a adormit întru Domnul, la adânci bâtrânete, „cel care uncea pe domni și învățătorul Moldovei, mitropolitul chir Theoctist, în păstorirea sa, la sfârșitul soartei dăruite lui de Dumnezeu și și-a schimbat numele în marele chip îngeresc, numindu-se Teodor. Era bărbat învățat ca nimeni altul, cele vechi și cele noi le-a învățat până la capăt și a îndeplinit multe înainte de plecarea lui către Dumnezeu.“

Din anii tineri fiind în călugărie, după ce a mărturisesc despre el, cunoșcându-l bine, că era un

Privit în zarea istoriei și pe măsură ce-l cunoaștem mai bine (...) Episcopul Melchisedec ni se înfățișează ca „farul luminos și principalele Episcopatului român“.

• făcător de bine și a fost egumen la Neamț aproape 17 ani și ca episcop în Târgul de Jos șădică la Roman a stat 8 ani împliniti și în scaunul de mitropolit a împlinit 19 ani și aproape 8 luni; tot cursul anilor strădaniei lui întru Hristos 60 și ceva mai mult. Si a plecat părintele pe drumul cel lung, ca să primească răsplata dreaptă pentru truda sa de la judecătorul cel drept. Si nimeni să nu mă bănuiască că laud în acest chip pe părintele meu sufletesc și pe învățătorul meu, căci toți cei ce cugetă bine vor folosi aceleasi cuvinte ca și mine. Căci dacă cel ce scrie despre cele ce se petrec în afară este fericit, cu atât mai mult cel ce se îngrijește de cele mai înalte va fi cu totul vrednic și de cunună. Dacă eu, cel care m-am hrăniti cu cuvintele lui duhovnicești ca și cu lapte și am fost învățat de dânsul cu dragoste părintescă, oare nu voi fi vrednic de ocara robului lenș care a ascuns talantul, nearătând roadele trudei sale și n-aș scoate la lumină virtutea bărbatului și nu aș face cinste, după puterile mele, părintelui iubitor de copil? Dar acestea cu atât mai mult după ce a primit pace după strădaniile sale. Acest sfânt răposat părinte a fost îngropat în chip prea cuvios la Neamț, în mănăstirea în care din tinerete a fost închinat lui Dumnezeu, cu ale cărui rugăciuni Dumnezeu să ne ferească de rele, amin.“ (p. 95 – 96)

Pe același scaun arhieresc de la Roman vor trece după aceea marele cărturar și strălucitul artist miniaturist Anastasie Crimca, apoi unul dintre „clasicii literaturii române vechi“ aşa cum îl va numi George Ivașcu pe Sfântul mitropolit Dosoftei, fondatorul poeziei românești și primul ei reprezentant de geniu. Iar, după mai bine de un secol, marele Veniamin Costachi, fără de care nu se poate scrie și înțelege Renașterea modernă a românilor.

Dar cel ce nu doar va trece, ci va rămâne, precum Macarie în veacul al XVI-lea, va fi Episcopul Melchisedec.

Contribuții la „reconstituirea naționalității române“

Privit în zarea istoriei și pe măsură ce-l cunoaștem mai bine pe cel împins prematur în groapă de politicienii vremii, Episcopul Melchisedec ni se înfățișează nu numai „farul luminos și principalele Episcopatului român“ – cum l-a caracterizat cel mai în măsură să știe a cântări oamenii și a-i aseza în istorie, fiindcă este el însuși creator al apogeului istoriei noastre, Ion I. C. Brătianu –, ci acea uriasă prezentă bisericăescă din istoria României moderne pentru care va trebui să treacă aproape un secol până să-i apară percheea în titanul supraviețuirii noastre sub osânda Ialtei: vrednicul de pomenire și de înăltare în aceeași ceată a sfintilor, Patriarhul Justinian Marina.

Într-o vreme când înnoirile, uneori necesare, dar alteori amenințând să nimicească tot ce ne-a ținut și ne mai ține în ființă prin valurile vrăjmașe ale istoriei, dominau realitatea politică și puteau face din România visată de generațiile succesive o țară locuită de își fără conștiința unui trecut și incapabilă de a-și cucerii un viitor, au existat

Cărturarul episcop Melchisedec a fost pentru cultura română un deschizător de drumuri în multe domenii ale cunoașterii

cățiva oameni în stare să se ridice împotriva valului răsluior și să hotărască ei, și nu acest val, cursul ulterior al vietii românești, prin opera scrisă și prin faptele lor culturale. Iar în cazul Episcopului Melchisedec, și prin rolul decisiv avut în constituirea unei Bisericii Ortodoxe Române capabile să continue, și în era modernă, oricără de lovitură și săracită, lucrarea multiseculară pentru mantuirea neamului.

În timp ce canonul Timotei Cipariu lucra la înțemeierea filologiei române în Blajul său grecocatolic, înconjurat de o vastă bibliotecă, dar pe un pământ apartinând împăratului de la Viena, Ale-

xandru Odobescu, Episcopul Melchisedec Stănescu și B. P. Hasdeu făceau față acestui tăvălug ce călca nu numai sechetele dominațiilor străine (de altă religie și confesiune, dar și pravoslavnice), ci și moștenirea semi-milenară lăsată de voievozii și cărturarii unui trecut deloc usor, dar încărcat de o glorie nici până azi suficient cunoscută de urmași.

Partea de merit ce le revine, pe tărâmul cunoașterii și salvării acestui trecut, lui Alexandru Odobescu și B. P. Hasdeu, este bine cunoscută. Aceluiași academician Gheorghe Mihailă îi datorăm reeditarea integrală, în 1983, după un secol și cinci ani de la prima apariție, a monu-

mentului principal înălțat de B. P. Hasdeu vechii noastre culturi sub titlul *Cuvinte den bâtrâni*.

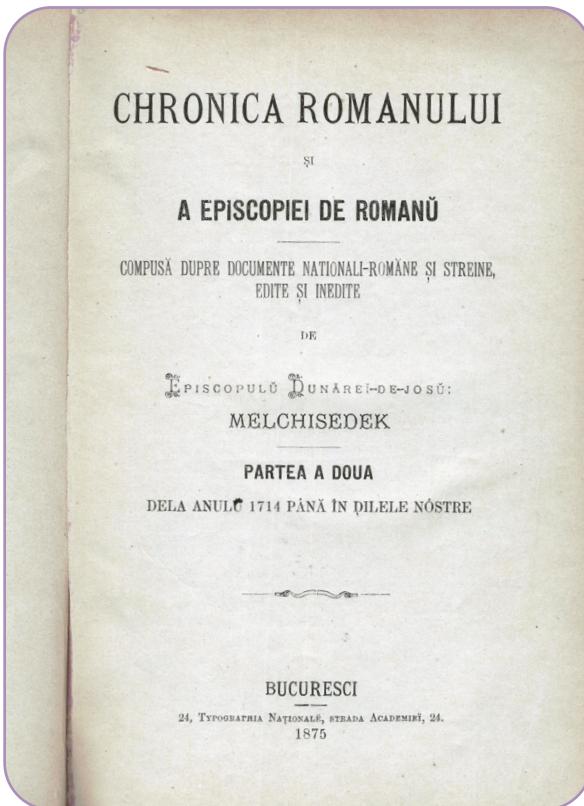
Despre B. P. Hasdeu a scris Eminescu, la apariția noii serii din „Columna lui Traian”, ceea ce poate fi spus și despre toti ceilalți, inclusiv despre Episcopul Melchisedec: „Am putea zice că e lupta de toată ziua pentru toate bunurile naționalității noastre. Ceea ce se dezgropă prin aceste documente istorice și lingvistice nu sunt doar numai materialuri de interes arheologic, ci și România însăși, e geniu poporului românesc de pe care se înălță păturile suprapuse de ruine și barbarie. Fiecare pas înainte se face aci în înțelesul reconstituirii naționalității române și pentru ca ea însăși să se recunoască pe sine, să-și vie în fire”³.

Opera științifică și totodată această „reconstituire a naționalității române”, aparținând Episcopului Melchisedec, a început cu asezarea temeliilor unei alte discipline științifice, care va cunoaște o îndelungată și rodnică trajectorie ilustrată de figuri precum Nicolae Iorga, Ioan Lupaș, Stefan Metes, Silviu Dragomir, Nicolae M. Popescu, Nicolae Serbănescu și Mircea Păcurariu: Istoria Bisericii Ortodoxe Române. Adică tocmai a mărcii culturii noastre din epoca veche.

Primele monografii închinante unor episcopii

Făță de ceea ce se făcuse peste munți de către Samuil Micu și Petru Maior, întrucât acolo istoria Bisericii se acoperă aproape total cu istoria unui neam lipsit de stat propriu, și unde Biserica fusese singurul spațiu de respirație, hrănă și afirmațare a unei națiuni doar „tolerate” de cei înstăpâniți cu sabia asupra pământului, eram, fără îndoială, la est de Carpați, în urmă cu aproape un secol, atunci când Episcopul Melchisedec dădea la lumină, una după alta, primele monografii închinante unor episcopii: celei a Hușilor, în 1869, și a Romanului, aceasta în două volume, în 1874 și 1875.

În cea de a doua găsim prima sa contribuție esențială privind un text definitoar pentru istoria literaturii. Este celebră, în vremea renasterii moderne, istorie a mitropolitului Moldovei Gheorghe al IV-lea, despre icoanele de la Neamț și Bistrița, dăruiite lui Alexandru cel Bun de împăratul Ioan al VIII-lea Paleologul. Acest text, care a hrănit mândria națională modernă și a inspirat penelul de artist plastic, dar și de prozator, al lui Gheorghe Asachi, fusese editat pentru prima oară în 1836, la Neamț, ca anexă a vietii starețului Paisie, desigur la îndemnul Mitropolitului Veniamin Costachi. Era o

Acum mai bine de un secol Episcopul Melchisedec dădea la lumină una după alta, primele monografii închinante unor episcopii: celei a Hușilor, în 1869, și a Romanului, aceasta în două volume, în 1874 și 1875

mărturie despre un moment de înălțare și glorie românească, readus astfel în conștiința contemporanilor într-o vreme de ocupare străină și de scădere. Cel dintâi care i-a închinat un studiu modern acestui text capital din secolul al XVIII-lea a fost Episcopul Melchisedec, urmat și aici, ca în multe altele, de marele învățat rus, român după mamă, Alexandru Ivanovici Iatimirski.

În capitolul intitulat *Documentul mitropolitului George despre autocefalia Bisericii Moldovei*, de la paginile 86 – 100, este abordat, pentru prima oară în știință modernă, acest text și este editat integral cu alfabetul latin.

Alexandru Iatimirski îi va consacra la rându-i, în 1903, studiul în limba rusă *Ecouri moldovenesti ale legendelor moscovite despre darurile Monomahului* – publicat în „Jurnalul Ministerului Educației Naționale” de la Moscova, octombrie, 1903, p. 347 – 390. În 1964 se va publica în volumul *Cultura moldovenească în timpul lui Stefan cel Mare*, îngrijit de Mihai Berza, cel mai amplu studiu bizantinologic al profesorului și vizitorului academician Alexandru Elian, intitulat *Moldova și Bizantul în secolul al XV-lea*, studiu reeditat în 2003 în volumul Alexandru Elian, *Bizantul, Biserica și cultura românească. Studii și*

articole de istorie, unde ocupă paginile 15 – 94. El are în centru tocmai textul mitropolitului Gheorghe al IV-lea, care-i dă prilej învățătului bizantinolog să-și arate măiestria sa de critic al produselor istoriografiei românești, dar – ironie a vietii – o descoreire ulterioară a istoricului Șerban Papacoste va demonstra că există totuși un sămbure de adevăr, inatacabil chiar și de acidul critică sale.

A trasat făgăse de cercetare valabile încă

În două alte lucrări – monografia închinată mitropolitului Iosif I de arhimandrit Ciprian Zaharia în 1987, dar mai ales în cartea deosebit de temeinică dată la lumină de Editura Doxologia din Iași, intitulată *Icoana bizantină a Maicii Domnului de la mănăstirea Neamț*, aparținând actualului staret al Bistriței, părintele arhimandrit Luca Diaconu – găsim dovada adâncimii și străbaterii prin timp a brazdei trase, în urmă cu 136 de ani, de Episcopul Melchisedec.

La fel de adânci și capabile să devină făgăse de cercetare până în zilele noastre sunt alte trei contribuții fondatoare ale Episcopului Melchisedec:

În 1883 el a publicat mai întâi în „Revista pentru istorie, arheologie și filologie”, anul I, a lui Grigore Tocilescu, apoi în extras de 65 de pagini format mare și cu literă destul de mică, ceea ce sub titlu mai mult decât modest *O vizită la câteva mănăstiri și biserici antice din Bucovina* reprezintă una dintre cele mai mari contribuții, nu doar la știința României moderne, ci și la viitorul ei politic realizat odată cu Marea Unire. Prin această lucrare, Episcopul Melchisedec a pus bazele unei întregi direcții de lucru în care se ilustrase deja Alexandru Odobescu prin studiul său, am zice epocal, despre manuscrisele și cărțile mănăstirii Bistrița din Oltenia. Dar nu trecuse de el. Explorarea sistematică a uriașului tezaur de manuscrise slavone lăsat de cărturarii veacurilor XIV – XVI și prin care cultura noastră s-a impus în prim plan pentru trei secole și jumătate, în aria de tradiție bizantino-slavă, apartine, ca direcție de cercetare, Episcopului Melchisedec.

Opera începută de Episcopul Melchisedec prin acest studiu, completat cu marea carte din 1885 despre mănăstirile din Moldova și cu catalogul manuscriselor de la Neamț, va fi continuată, cu rezultate omologate universal, de Alexandru Iatimirski, cel care ne apare drept cel mai strălucit emul și continuator al său, dar din cuprinsul științei ruse, ceea ce i-a permis să-și câștige un loc trainic în slavistica mondială până azi, în special cu monumentală carte din 1905, *Manuscrise slave și ruse din bibliotecile românești*.

Ceea ce se cere însă neapărat amintit (...) este faptul că literatura, devenită acum universală, despre una dintre cele mai celebre expresii ale sfînteniei ortodoxe, Sfânta Cuvioasa Parascheva, începe cu un titlu semnat de Episcopul Melchisedec.

La Centrul eparhial de la Roman, o întreagă secțiune din cadul Muzeului de obiecte bisericești îi este dedicată episcopului Melchisedec Ștefănescu

Pe tărâmul culturii române va trebui să aștepțăm însă șase decenii teza de doctorat a lui Emil Turdeanu, despre manuscrisele epocii lui Ștefan cel Mare, și studiile sale franceze din exil, reunite în 1985 de editorul I. Brill din Leiden sub titlul *Études de littérature Roumaine et d'écrits slaves et grecs des Principautés Roumaines*. Iar în tară, catalogul lui P. P. Panaiteanu consacrat fondului de manuscrise slave al Bibliotecii Academiei Române, din care primul volum, cu primele trei sute de piese, va apărea în 1959, iar al doilea, cu alte 300, postum, în 2003, în revizia Dalilei Aramă și a lui G. Mihăilă.

Peregrinarea lui Melchisedec din 1883-1885 și a lui Iatimirski din primii ani ai secolului următor va fi reluată de slavistele Olga Stoicovici și Elena Lință, ale căror cataloage de manuscrise din București, Iași, Cluj-Napoca și Brașov n-au fost însă socotite demne de altă formă de publicare decât a litografierii de către Facultatea de limbi și literaturi străine a Universității din București. Mai norocoși au fost regăzii Radu Constantinescu și Valentina Pelin, primul cu volumul *Texte Românești în arhive străine* publi-

căt în 1977 de *Directia generală a Arhivelor statului* din București, a doua cu *Catalogul general al manuscriselor moldovenesti păstrate în URSS (sec. XIV – XIX)*, apărut la Chișinău, Editura Știință, 1989. De la Iatimirski până la Valentina Pelin, pasii tuturor au apucat pe drumul arătat și călcat întâia oară de Episcopul Melchisedec!

Cu el începe marele „inventar“ al moștenirii veacurilor trecute

Dar ceea ce a făcut în 1883 acest veritabil Columb al continentului numit marea cultură română de limbă slavonă era mai mult decât știință. Era o readucere, pe calea științei, în conștiința română modernă, a pământului hăcuit din Moldova lui Stefan cel Mare de marile puteri ale vremii și dat împăratului cu capitala în Viena. Bucovina, ca tezaur de cultură, era readusă și redată adevărăților ei proprietari și, totodată, Episcopul Romanului o străbatea în numele tuturor, aşa cum gestul său va fi reeditat, nu peste multă vreme, de Tânărul Nicolae Iorga, profetul Marii Uniri și unul dintre fauritorii ei. Când va

scrie cartea sa despre Bucovina ocupată, Nicolae Iorga va călca pe urmele lui Melchisedec!

S-a întâmplat ca în această istorică excursie ce i-a dat prilejul Episcopului Romanului să descopere chipul adevărat al marelui Ștefan pe *Tetraevanghelul de la Putna*, unde este înfățișat îngenuncheat la picioarele Maicii Domnului, să fie însotit de profesorul Grigore Crețu. Adică de cel căruia îi datorăm descoperirea a două manuscrise capitale: ceea ce s-a numit „Codicele Voronetean“, după locul unde a fost găsit, precum și cel mai vechi manuscris al cronicii lui Grigore Ureche, decisiv pentru problemele legate și de acest monument al literaturii noastre, încă supus încercării de fură de la genialul său autor în folosul imbecilului veninos Simion Dascălul, cel cu românii descendenți ai tâlhărilor de la Roma. Publicarea ediției acestui manuscris și a studiului însotitor, de va crea Dumnezeu chiar anul viitor, îmi va permite să pun capăt și acestei seculare aberații istorico-literare românesti. Voi fi astfel, și va fi întreaga cultură română beneficiara călătoriei bucovinene din 1883 a Episcopului Melchisedec.

La Roman, avea să se scrie, de către Episcopul Melchisedec,
cea dintâi monografie modernă închinată vieții, moaștelor
și minunilor Sfintei Cuvioase Parascheva.

DOCUMENTAR

Cu Episcopul Melchisedec începe deci marele „inventar“ al moștenirii veacurilor trecute. Iar ceea ce făcuse în Moldova înstrăinată, va continua, cu Moldova rămasă la noi, în a doua lui carte de enormă importanță după monografiile episcopale: *Notite istorice și arheologice adunate de pe la 48 mănăstiri și biserici antice din Moldova*, publicată în 1885. Din nou va călca pe urmele sale Nicolae Iorga, atunci când va publica cele două volume de inscripții din bisericile României. Dar aici este vorba, iarăși, de mult mai mult decât spune titlul.

A face lista completă a tuturor contribuților Episcopului Melchisedec la „dezgroparea“ și salvarea de uitare a moștenirii unice și glorioase lăsate în principal de oamenii apartinând instituției sale ecclésiale, ar însemna să pretind un sfert din timpul alocat întregii noastre sesiuni. Mă limitez la a cere Preașfîntului Episcop Ioachim Băcăuanul, initiator și dirigitor al ei, în numele tuturor „vechiștilor“ români cătă am mai rămas, ca în seria de volume ale monumentalei reeditări a operei marelui predecesor să nu lase la urmă această parte care-l recomandă în deplinătatea imaginii lui de învățat și de ierarh ce nu a despărțit niciodată slujirea lui Dumnezeu de aceea a neamului românesc, la fel ca toți marii săi înaintași.

Ceea ce se cere însă neapărat amintit – și cu asta voi încheia – este contribuția sa de pionier la studierea și cunoașterea literaturii române de limbă slavonă, precum și faptul că literatura, devenită acum universală, despre una dintre cele mai celebre expresii ale sfinteniei ortodoxe, Sfânta Cuvioasă Parascheva, începe cu un titlu semnat de Episcopul Melchisedec.

În 1884, Episcopul Melchisedec, primul ierarh ortodox membru titular al Academiei Române, a prezentat comunicarea despre Grigorie Tamblac, în care a editat pentru prima oară și a tradus în română *Mucenicia Sfântului Ioan cel Nou*, atribuită acestuia. Universal cunoscută, universal citată, acesta lucrare a creat un mit literar adoptat de urgentă și sustinut cu strănicie și azi de către cei interesati: că marele cărturar bulgar – despre care între timp s-a scris o bibliotecă, dar primele două titluri cu care debutează bibliografia sunt unul rusesc, nu important, și cel românesc, cu un enorm ecou – ar fi autorul primei noastre opere literare în proză, o capodoperă a hagiografiei răsăritene, cu răspândire în toată lumea slavă și cu patru traduceri/prelucrări neogrecești. Chiar dacă cea care l-a făcut celebru peste hotare dintre screrile sale nu mai rămâne în picioare în tezele principale, prezenta lui Tamblac în Moldova lui Alexandru cel Bun și paternitatea *Muceniciei Sfântului Ioan cel Nou* nepuțând fi demonstrata, aceasta nu-i poate răpi meritul de a fi fost primul editor al scrierii după cea mai veche copie cunoscută, a lui Gavril Uric, precum și cel ce ne-a dat prima ei traducere într-o limbă modernă, cu aproape un secol mai înainte ca Penio Rusev și Anghel Davidov să o traducă și

în bulgară și înainte de traducerea parțială în germană a lui Ziegler. Cu acest amplu memoriu academic, din 1884, Melchisedec a devenit un nume al slavisticai universale, omologat ca atare alături de B. P. Hasdeu. El a deschis

drumul lui Ioan Bogdan, care descoperind și editând cronicile în limba slavonă în 1891, 1895 și 1909, le-a tradus în română, repetând astfel ceea ce făcuse în 1884 Melchisedec pentru *Mucenicia Sfântului Ioan cel Nou*.

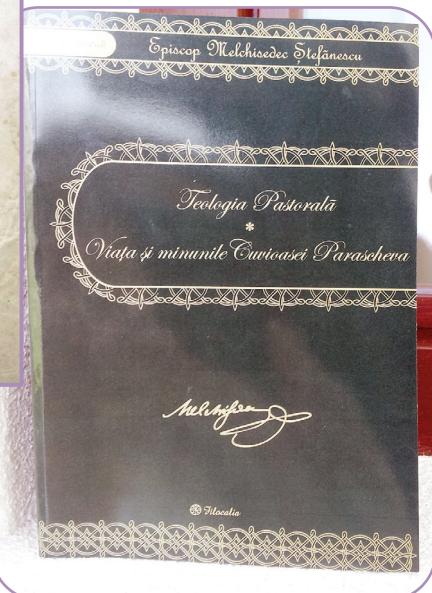
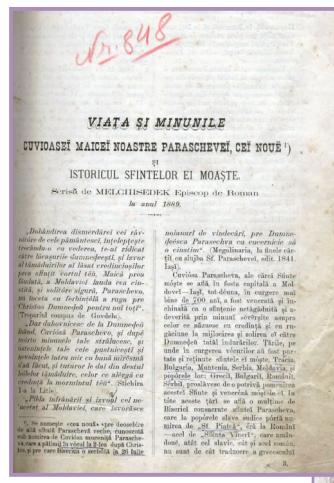
Opera celor doi va fi desăvârșită abia în 1959 și 1966 de P. P. Panaitescu și Gheorghe Mihăilă care vor traduce primul partial, al doilea integral, fragmentele păstrate din originalul slavon al *Învățăturilor lui Neagoe Basarab* – cea mai amplă operă unitară alcătuitură vreodată în limba lui Chiril și Metodie. Din nou îi găsim, pe toti, înșirați pe brața trașă de Episcopul Melchisedec.

Contribuția la amplificarea cultului Cuvioasei Parascheva

Acum se întâmplă ca această a 13-a ediție a „Zilelor Melchisedec“ să ne găsească angajați într-o lucrare ce depășește cu mult tot ceea ce s-a facut până acum în legătură cu marele ierarh al Romanului, sfârșit, ca și Eminescu, prematur sub povara aceleiași sarcini, revenită în zilele noastre la maxima ei urgentă – de a salva neamul românesc pe toate căile posibile, cea mai veche, încercată și mai eficientă dovedindu-se, încă de la Stefan cel Mare, aceea de a-L angaja prin rugăciunile noastre pe însuși Dumnezeu, cu sfintii Săi.

În aceste zile în care reperele naționale par a se disipa, s-a „întâmplat“ – dacă întâmplare este asa ceva – să fie redescoperită acea părticică din moaștele Sfintei Parascheva despre care Sfântul Dosoftei, în *Viețile sfintilor*, spune că se află la Catedrala episcopală din Roman. Odată cu această descoperire, ni se reducează în minte și realitatea că, la Roman, voievodul Petru Rareș și marele episcop Macarie au instituit, cu un secol înainte ca Vasile Lupu să aducă racla cu moaștele Sfintei Parascheva la Iași, cultul Sfintei Parascheva ca apărătoare și ocrotitoare a neamului românesc întreg.

Tot aici, la Roman, avea să se scrie, de către Episcopul Melchisedec, cea dintâi monografie modernă închinată vieții, moaștelor și minunilor Sfintei Cuvioase Parascheva. Printre aceste minuni nu se vădise însă cea mai mare: aceea cu Moldova lui Petru Rareș, culeasă de pe marginea

DI Prof. Dan Zamfirescu a subliniat în cadrul simpozionului organizat anul acesta la Roman că „literatura, devenită acum universală, despre Sfânta Cuvioasa Parascheva începe cu un titlu semnat de Episcopul Melchisedec“.

Lucrarea la care se face referire a fost reeditată în anul 2012, la Editura Filocalia (foto), după o ediție din anul 1896 (medalion)

prăpastiei, unde o adusese greseala domitorului ei de a pune mai presus de puterea de Sus, puterile pământești amăgitoare și împingătoare în catastrofe istorice. Petru Rareș a descoperit abia după ce si-a pierdut tronul, în 1538, în cele zece luni cât a stat la Istanbul, că puterea Sfintei Parascheva, la care s-a rugat de mântuirea sa și a Moldovei, este nemărginită.

Aceleași puteri ne adresăm și noi, în acest ceas, cel mai primejdios al întregii noastre istorii pline de primejdii. Și-l descoperim acum, încă o dată, deasupra noastră, în ceata sfintilor, unde nu ne îndoim că-l vor recunoaște într-o zi, nu prea îndepărtată, și cei în drept, pe Melchisedec Stefanescu, cel ce a făcut, după Petru Rareș și episcopul Macarie, și după Sfintii Varlaam și Dosoftei, cel mai mult pentru evlavia românilor față de Sfânta Cuvioasă Parascheva, nădejdea măntuirii noastre. (prof. Dan ZAMFIRESCU)

¹ Alexandru Odobescu – cercetător al culturii și literaturii române vechi, în volumul G. Mihăilă, *Scriitori și filologi români (sec. XVI – XX)*, București, Editura Academiei Române, 2005, p. 83-131.

² *Cronicile slavo-române din sec. X – XVI publicate de Ioan Bogdan*. Ediție revăzută și completată de P. P. Panaitescu, București, Editura Academiei Române, 1959, p. 90.

³ Vézi și articolul subsemnatului Eminescu și Hasdeu în *Istorie și cultură*, vol. II, București, Editura Roza Vânturilor, 2003, p. 155.

Familia ortodoxă în scrierile părintelui Dumitru Stăniloae

Duminică, 26 mai 2013, cu binecuvântarea PS Ioachim Băcăuanul, a avut loc întâlnirea anuală a familiilor preoților din cadrul protoieriei Sascut, având ca temă „Familia creștină în opera părintelui Dumitru Stăniloae“, temă susținută de prezbitera Elena Abageru.

Delegat din partea Centrului Eparhial a fost Pr. Consilier Eugen Ciuche. Întâlnirea s-a desfășurat într-o atmosferă plăcută, discutiile pe marginea temei antrenându-i pe toți participanții, ne informează site-ul protoieriasascut.ro.

Pornind de la cele afirmate de pr. D. Stăniloae în „Teologia Dogmatică Ortodoxă“, cu privire la Taina Nuntii, care „este un act sfânt, de origine dumnezeiască“, participanții au căzut de acord asupra ideii conform căreia «căsătoria dintre un bărbat și o femeie întruchipează umanitatea completă, atunci când este înțeleasă ca uniune naturală pe viață între un bărbat și o femeie. Viața de familie a început în rai, prin binecuvântarea lui

Dumnezeu. Dumnezeu este unul în ființă și întrețin în persoane, iar omul pe om L-a creat după chipul și asemănarea Sa: „a făcut Dumnezeu pe om, după chipul Său l-a făcut pe el; a făcut bărbat și

femeie“ (Facerea 1, 27). Vorbind de doi, Dumnezeu vorbește de unul singur, nota Sf. Ioan Gură de Aur. Persoana nu se realizează decât în comuniune. Omul, persoana, îl poate cunoaște pe Dumnezeu privind către altul, iar cei căsătoriți cu atât mai mult privindu-se unul pe altul și descoperind frumusețea roadelor harului primit la Taina Nuntii», a precizat prezbitera Elena Abageru.

Teologia filocalică a pr. D. Stăniloae, în atenția preoților din Protopopiatul Bacău

Cu binecuvântarea Preasfințitului Părinte Ioachim Băcăuanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului, în data de 12 iunie, în sala de sedinte a Protoieriei Bacău, a avut loc sedinta administrativă a preoților din Protopopiatul Bacău. Delegați din partea Centrului Eparhial de la Roman au fost pr. Alexandru Zamfir, consilier administrativ, și pr. Dragos Munteanu, inspector patrimoniu și construcții.

După cuvântul de introducere rostit de pr. protopop Constantin Tomozei, a fost prezentat, în contextul Anului Omagial dedicat părintelui Dumitru Stăniloae, referatul „Părintele Dumitru Stăniloae, profil de teolog și filosof creștin ortodox“, susținut de pr. Adrian Ghinea, de la parohia „Pogorârea Duhului Sfânt“ - Șerbănești. „Teo-

logia părintelui Stăniloae este filocalică, fiind frumoasă prin însăși natura ei, dar conduce și la o înfrumusețare duhovnicească a celor ce se apleacă să o studieze“, a precizat părintele Ghinea.

A urmat apoi o discuție pe marginea acestui subiect, după care preoții consilieri, delegați ai Centrului Eparhial, au făcut cunoscute câteva dintre ultimele hotărâri ale Sfântului Sinod, cu privire la activitatea administrativă și pastoral-misionară a clerului. Întâlnirea s-a încheiat cu prezentarea de către responsabilii la nivelul Arhiepiscopiei a unor noi aspecte din cadrul Proiectului FORTE, discuțiile concentrându-se în jurul propunerilor de activități pentru viitor, cum ar fi organizarea unor cursuri noi pentru preoții interesati.

Conferința preoților din Protopopiatul Moinești

În ziua de 15 mai 2013, cu binecuvântarea Preasfințitului Ioachim Băcăuanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului, a avut loc, în sala de conferințe a Protopopiatului Moinești, conferința administrativă lunară a preoților moineșteni.

În contextul „Anului Omagial al Sfintilor Împărați Constantin și Elena“ și în conformitate cu programul - cadru elaborat de Cancelaria Sfântului Sinod, sedința condusă de protopop pr. Costel Mares a prilejuit susținerea conferinței „Sfintii Împărați Constantin și Elena, promotori ai libertății religioase“.

Conform ordinii de zi, au fost puse în discuție diverse aspecte ce țin de activitatea culturală, pastoral-misionară și administrativă a parohiilor din Protoieria Moinești. Printre acestea, s-a vorbit despre organizarea concursului de creație literar-religioasă și plastică numită „Cuvânt și culoare din suflet de copil“, aflat acum la cea de-a doua ediție, dar și despre evoluția lucrărilor la construirea noului sediu al protopopiatului de la Moinești.

În cea mai frumoasă noapte din an, peste 3000 de credincioși au primit lumină din Lumina Sfântă a Învierii Domnului adusă de la Ierusalim la Catedrala arhiepiscopală din Roman.

REPORTAJ

Sărbătoarea Învierii Domnului la Catedrala „Cuvioasa Parascheva“ din Roman

Ațât pe parcursul Săptămânii Mari, cât și în noaptea Învierii, credincioșii din Roman, prezenti la străvechea biserică a Sfintei Parascheva, au înălțat rugăciunile lor alături de PS Părinte Episcop Ioachim Băcăuanul și soborul preotilor și diaconilor slujitori la Catedrala arhiepiscopală. Rememorarea evenimentelor măntuitoare s-a concentrat spre finele Săptămânii Mari și debutul Săptămânii Lumină.

Astfel, în seara zilei de joi, 2 mai 2013, slujba Deniei din Sfânta și Marea Vineri, numită și Denia celor 12 Evangeliei, de către Preasfințitul Părinte Ioachim Băcăuanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului, înconjurat de un sobor de preți și diaconi. Cele 12 pericope evanghelice ale acestei slujbe alcătuiesc un tablou complet al Sfintelor Pătimiri ale Mântuitorului, culminând cu răstignirea și moartea Sa pe Cruce.

În timpul Deniei, în dangătul clopotului, Sfânta Cruce pe care este pictată răstignirea Mântuitorului Iisus Hristos a fost purtată pe umeri în jurul sfântului lăcaș, după care Preasfințitul Părinte Episcop Ioachim a adus-o în mijlocul bisericii, unde a fost depusă spre închinare.

La final, PS Părinte Ioachim Băcăuanul a ținut și un cuvânt de învățătură, în care a prezentat în mod succint evenimentele descrise în cele 12 pericope evanghelice.

Noaptea Învierii

În cea mai frumoasă noapte din an, peste 3000 de credincioși au primit lumină din Lumina Sfântă a Învierii Domnului adusă de la Ierusalim la Catedrala arhiepiscopală din Roman. Slujba Învierii a

Intr-un glas, ierarhi, preoți, diaconi și credincioși au plâns punerea cu trupul în mormânt a Mântuitorului nostru Iisus Hristos

fost oficiată de Preasfințitul Ioachim Băcăuanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului, înconjurat de un sobor de preți și diaconi. La finalul primei părți din sfânta zi a Învierii, desfășurată în mijlocul credincioșilor, în incinta aghiasmatarului din curtea Centrului eparhial, Preasfinția Sa a rostit un cuvânt de învățătură în care a subliniat importanța sărbătorii Învierii Domnului nostru Iisus Hristos pentru viața creștinilor.

Sărbătoarea a continuat cu partea numită Canonul Învierii Domnului, cu o procesiune în

jurul Catedralei și apoi cu oficierea Sfintei Liturghii a Sfântului Ioan Gură de Aur de către PS Părinte Ioachim Băcăuanul, înconjurat de soborul preotilor și diaconilor slujitori. Răspunsurile la Sfânta Liturghie au fost date de Corala „Paraschevi“ a Catedralei arhiepiscopale. La finalul Sfintei Liturghii, după ce foarte mulți dintre cei prezenți s-au împărtășit cu Trupul și Sângerele Mântuitorului Iisus Hristos, Preasfințitul Ioachim Băcăuanul a adresat un cuvânt tuturor celor au avut dragostea și răbdarea de a pe-

Credincioși și preoți moineșteni pe „Calea Luminii“

Peste 500 de credincioși din orașul Moinești au participat în ziua de 5 mai 2013 la Procesiunea „Calea Luminii“, dedicată sărbătorii Sfintelor Paști.

„În Biserică „Sfântul Nicolae“ din Moinești s-a oficiat Vecernia din prima zi de Paști, iar apoi, pelerinajul a pornit către Biserică „Sf. Gheorghe“. Pe parcursul procesiunii, preoții și credincioșii din orașul nostru au intonat cântări religioase specifice sărbătorii Învierii“, a declarat pr. Costel Mareș, protopop al Protopopiatului Moinești, care a transmis creștinilor și cuvântul de binecuvântare al ierarhului. Totodată, pr. protopop Costel Mareș a subliniat importanța mărturisirii credinței prin pelerinaj, mai ales că anul acesta este dedicat Sfintilor Împărați Constantin și Elena și libertății de exprimare a credinței noastre.

„Prezența tuturor preoților moineșteni și a sutelor de credincioși arată că acest pelerinaj este dorit în orașul nos-

tru. Am citit pe fețele oamenilor bucuria sărbătorii Învierii Domnului Hristos“, a adăugat părintele Mareș. La procesiunea „Calea Luminii“ au participat și autoritățile locale, care s-au implicat, alături de Poliția Română și Jandarmeria Română, în buna organizare a manifestării.

În prima zi de Paști consilierii de la Centrul eparhial, alături de soborul de preoți prezenti, au oficiat un Te-Deum de mulțumire cu ocazia aniversării a 13 ani de la hirotonia ca arhiereu a PS Ioachim Băcăuanul în scaunul vladicesc de la Roman.

Peste 3000 de credincioși au primit lumină din Lumina Sfântă a Învierii Domnului adusă de la Ierusalim la Catedrala Arhiepiscopală din Roman

trece noaptea binecuvântată în rugăciune, după care, conform tradiției îndătinate, a ciocnit un ou roșu cu fiecare dintre cei prezenti, rostind salutul pascal „Hristos a înviat!“.

La finalul Vecerniei, consilierii de la Centrul eparhial, alături de soborul de preoți prezenti, au oficiat un Te-Deum de mulțumire cu

ocasia aniversării a 13 ani de la hirotonia ca arhiereu a PS Ioachim Băcăuanul în scaunul vladicesc de la Roman.

Aniversarea a 13 ani de arhierie în context pascal

În prima zi de Paști, la ora 13.00, câteva sute de credinciosi au participat în Catedrala arhiepiscopală „Sfânta Cuvioasă Parascheva“ din Roman la slujba Vecerniei din Duminica Învierii, numită în popor și „a doua Înviere“, oficiată de Preasfințitul Ioachim Băcăuanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăulei, înconjurat de un sobor alcătuit din preoții slujitorii din municipiul Roman și împrejurimi. În cadrul acestei slujbe a fost citită pericopa evanghelică de la Sfântul Evanghelist Ioan, capitolul al XX-lea, versetele de la 19 la 25, după care Preasfințitul Părinte Episcop Ioachim Băcăuanul a rostit un cuvânt de învățătură în care a arătat semnificația acestei Sfinte Evanghelii.

**Pagini realizate cu sprijinul
pr. Constantin GHERASIM**

Cu 13 ani în urmă, în prima zi de Paști, PS Părinte Episcop Ioachim Băcăuanul a fost instalat ca Arhiereu-vicar al Eparhiei Romanului, fapt marcat anul acesta prin oficierea unei slujbe de Te Deum, la finalul slujbei Vecerniei din ziua Învierii Domnului

La Huruiesti, comuna natală a marelui istoric Vasile Pârvan s-a săvârșit slujba de sfintire a picturii bisericii.

ACTUALITATE

O nouă pagină de istorie acasă la Vasile Pârvan

În Duminica a VI-a după Paște, în ziua de 9 iunie 2013, PS Ioachim Băcăuanul, Episcop vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului, a poposit în Huruiesti, comuna natală a marelui istoric Vasile Pârvan. În satul Pradaș, Preasfinția Sa a săvârșit slujba de sfintire a picturii bisericii. Lăcașul de cult cu hramurile „Adormirea Maicii Domnului“ și „Sf. Mare Mucenic Gheorghe“ a fost zidit pe locul bisericii mistuite de incendiul din Vinerea Mare 2010 (2 aprilie). În aceeași localitate, ierarhul a pus piatra de temelie a unei noi săcări către cer, cu hramul „Înălțarea Domnului“.

Sărbătoarea spirituală a acestei zile a început cu slujba de sfintire, urmată de Sf. Liturghie, după care s-a oficiat slujba de punere a pietrei de temelie a noii biserici din vatra satului Pradaș. Ierarhul a tinut și un impresionant cuvânt de învățătură în care a vorbit credinciosilor despre semnificația picturii din sfântul lăcaș, explicând, de asemenea, importanța bisericii în viața creștinilor.

„Necesitatea construirii unei noi biserici în aceeași localitate, desigur abia s-a sfintit cea ale cărei lucrări s-au încheiat anul acesta, decurge din faptul că accesul către locașul de cult consacrat este foarte anevoie mai ales în timpul iernii și pe timp nefavorabil, iar credinciosii în vîrstă și cei bolnavi sunt privați de posibilitatea participării la Sf. Liturghie“, a explicat pr. Ioan Negoită, protopop de Sasut.

Lucrările ce s-au derulat și se derulează la bisericele din această comună sunt rezultatul conlucrării dintre Biserică, Primăria Huruiesti și deputatul zonei, dl. Petru-Gabriel Vlase, comuna aceasta fiind un exemplu al modului în care Biserica și autoritățile pot coopera.

Pentru activitatea rodnică desfășurată în parohie, pr. Paroh Constantin Păunoiu a primit distincția de ico-

nom stavrofor, iar cei care au contribuit în mod deosebit la lucrările efectuate au primit distincții de vrednicie.

Bucuria finalizării renovării bisericii din Berzunți

În urma finalizării lucrărilor de renovare și restaurare a bisericii cu hramul „Adormirii Maicii Domnului“ din Parohia Berzunți (Protopopiatul Onești), în ziua de 19 mai 2013 s-a resfințit locașul de cult de către P.S. Părinte Episcop Ioachim Băcăuanul. După slujba de târnosire, s-a oficiat Sf. Liturghie arhierească, la care a participat pr. protopop Constantin Alupei, protopop de Onești, împreună cu un sobor de preoți și diaconi. La acest moment au mai fost prezenti reprezentanți ai autorităților locale și judecătore și au ajutat la restaurarea bisericii, precum și un număr mare de credinciosi, aducând prin aceasta laudă lui Dumnezeu, Care i-a învrednicit să împlinească această lucrare. Răspunsurile la strană au fost date de către corala „Filomenos“ a protopopiatului Onești. La finalul Sf. Liturghiei, ierarhul a rostit un cuvânt de învățătură în care a explicat semnificația evangheliei din acea zi, subliniind rolul bisericii în viața omului. Pentru deosebitele lucrări pe care le-a realizat pentru restaurarea bisericii, Pr. Paroh Nicolae Cătălin Bucovineanu a fost hirotesit iconostavofor. De asemenea, li s-au înmânat distincții de vrednicie persoanelor care au contribuit la lucrările realizate la biserică din Berzunți.

Biserica din Bârsănești s-a îmbogățit cu o nouă tâmplă

În ziua de 16 iunie 2013, Duminica a VII-a după Paște, după slujba Vecernie, Preasfințitul Ioachim Băcăuanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului, a oficiat slujba de resfințire a bisericii cu hramul „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe“ din parohia Bârsănești, Protopopiatul Onești. Construcția sfântului locaș, situat pe locul unui altuia, mai vechi, a început în anul 1970 și s-a finalizat 10 ani mai târziu, când, la 1 iunie 1980, a fost târnosită de ierarhul locului. În ultimii ani, sub coordonarea PC Pr. Mihai Mitrea, au fost inițiate noi lucrări de înfrumusețare. Cu sprijinul credincioșilor și al unor oameni de bine ce au dorit să-si înscrie numele în veșnicie, a fost împodobit lăcașul sfânt cu o nouă catapeteasmă, s-a reîmprospătat pictura interioară, s-a placat podeaua cu marmură, s-a schimbat tâmplăria. La acest moment haric, precum și la Sfanta Liturghie arhierească, alături de Preasfințitul Ioachim Băcăuanul au participat PC. Pr. Constantin Alupei, protopop al Protoieriei Onești, un sobor numeros de preoți, reprezentanți ai autorităților locale, precum și multime de popor, aducând prin aceasta laudă lui Dumnezeu, Care i-a ocrotit și învrednicit să împlinească această lucrare.

Pagină realizată de pr. Constantin GHERASIM

Necesitatea organizării unui sediu administrativ pentru coordonarea activității în județul Bacău, supusă dezbaterei în Adunarea eparhială

La biserică „Sf. Împărați Constantin și Elena“ din municipiul Bacău a avut loc, în ziua de 14 iunie 2013, Adunarea Eparhială a Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului. Conform tradiției, întâlnirea a debutat la ora 9.00, cu o slujbă de Te Deum, oficiată de un sobor de preoți și diaconi, în prezența Preasfințitului Părinte Ioachim Băcăuanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului.

La această slujbă de mulțumire au participat clerci și mireni, membri ai Adunării eparhiale, precum și credincioși băcăuani. Începând cu ora 9.30, lucrările prezidate de Preasfințitul Ioachim, au debutat în sala Asezmântului social-filantropic de la „Sfintii Împărați Constantin și Elena“. În cuvântul de introducere, Preasfintia Sa și-a exprimat bucuria de a se reîntâlni cu membrii deputați pentru a stabili noi strategii pentru activitatea pastoral-misionară, culturală și social-filantropică a eparhiei. După un cuvânt de mulțumire adus preotului Ion Chiribău de la Parohia „Sf. Împărați Constantin și Elena“ - Bacău, ierarhul i-a oferit acestuia distincția „Crucea moldavă“ pentru activitatea administrativ-gospodărească desfășurată. De asemenea, Preasfințitul Ioachim a amintit de faptul că anul 2013 este Anul omagial al Sf. Împ. Constantin și Elena, motiv pentru care a și fost ales acest loc pentru desfășurarea ședinței Adunării eparhiale.

Membrii Adunării eparhiale au fost convocați în această sedință pentru a discuta despre înființarea unui metoc apartinând Centrului Eparhial de la Roman în localitatea Valea Budului, precum și despre identificarea unui imobil în municipiul Bacău în vederea coordonării activităților social-filantropice, cultural-misionare și pastorale din zona Bacăului, luându-se în considerare că Sectorul social-filantropic desfașoară o bogată activitate în acest oraș. După câteva lăuniri de cuvânt ale unor membri ai Adunării Eparhiale, care au apreciat ac-

tivitatea derulată în Arhiepiscopia Romanului și Bacăului, PC Pr. Eugen Ciprian Ciuche, consilier al Sectorului Misiune și Filantropie, a prezentat un material privind activitățile sectorului pe care îl coordonează, evidențiindu-se o bogată activitate social-filantropică, în favoarea unor diverse categorii de beneficiari din centrele deschise în Bacău, Onești, Moinești, Sascut și Buhuși. S-a făcut cunoscută activitatea desfășurată prin Proiectul Forte și strategia pe care Centrul eparhial o urmărește în vederea bunului mers al activităților filantropice. La final, Preasfințitul Ioachim Băcăuanul a mulțumit tuturor membrilor Adunării eparhiale și tuturor colaboratorilor Centrului eparhial, a adresat arhiereasca binecuvântare și le-a urat spor în activitate, multă sănătate și noi împliniri.

Comuniune și rugăciune la Catedrala „Înălțarea Domnului“ Bacău

În ziua de 12 mai, în Duminica Tomei, la Catedrala „Înălțarea Domnului“ din municipiul Bacău, în prezența câtorva sute de credincioși, Sfânta Liturghie a fost oficiată de Preasfințitul Episcop Ioachim Băcăuanul, înconjurat de un sobor de preoți și diaconi. Slujba a avut loc la demisolul Catedralei, acolo unde se află și mormântul vrednicului de pomenire episcop al Husilor, Ioachim Mares. Cu acest prilej, după dumnezeiasca Liturghie, Preasfințitul Ioachim a oficiat parastasul fostului episcop al Husilor, cel care a activat în această zonă, atât în calitate de preot, cât și de arhieevicar al Episcopiei Romanului și Husilor până în anul 1996. Episcopul Ioachim Mares este și cel care a început lucrările la Catedrala „Înălțarea Domnului“, lucrări ce continuă acum sub coordonarea

Preasfințitul Ioachim Băcăuanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului.

Bucurie sfântă la Biserică „Învierea Domnului“ din municipiul Bacău

Câteva sute de băcăuani au participat în ziua de 2 iunie 2013, în Duminica a V-a după Paște, la slujba arhiereasă oficiată de Preasfințitul Ioachim Băcăuanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului, la Biserică „Învierea Domnului“ din municipiul Bacău. La dumnezeiasca Liturghie a participat, alături de ierarh, și un sobor de preoți, în frunte cu părintele Constantin Tomozei, protopop de Bacău. Cu acest prilej, la biserică al cărei paroh este preotul Dinu Petru, zeci de copii prezenti la sărbătoarea duhovnicească din zona Miorița au fost împărașiți de Preasfințitul Ioachim Băcăuanul cu Sfântul Trup și Sânghe al Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

În contextul binecuvântantei sărbători din Duminica Samarinencei, Preasfintia Sa a tînuit un cuvânt de învățătură cu referire la sărbătoarea Învierii Domnului, cea mai importantă sărbătoare a Bisericii, și hramul uneia dintre cele mai frumoase biserici din Bacău. PS Ioachim Băcăuanul a vorbit și despre sfânta Evanghelie a femeii samarine, „Cei care suntem grefați prin botez pe viața Lui Hristos trebuie să fim martorii lui Hristos până la sfârșitul veacurilor. În măsura în care trăim și propovăduim mesajul lui Hristos, tot așa și Hristos se va recunoaște în noi și în faptele pe care le-am făcut spre slava Lui“, le-a spus ierarhul, printre altele, credincioșilor băcăuani.

Pagină realizată de pr. Constantin GHERASIM

Într-o lume a confuziilor și îndoielilor suntem datorii să ne manifestăm astăzi credința și să fim asemenea apostolilor.

ȘTIRI

Vorbiți cu Hristos și despre Hristos, fiecare după darul său!

În ajunul Sărbătorii Sfintilor Apostoli Petru și Pavel, în ziua de 28 iunie 2013, Preasfințitul Părinte Episcop Ioachim Băcăuanul a oficiat Slujba Vecernie la biserică ce poartă hramul sfintilor apostoli, biserică situată în Cartierul N. Bălcescu, Roman.

Potrivit unei rânduieri initiate cu peste 20 de ani în urmă, preotii din municipiul Roman se adună la Slujba Privegherii în ajunul hramului fiecărei biserici din oraș, slujind în sobor alături de ierarh, în prezența credinciosilor româncani. Se creează astfel, la fiecare sărbătoare, un pelerinaj al preotilor și credinciosilor care și îndreaptă pașii către lăcașul de cult, pentru a-i cinsti cu evlavie ocrotitorul.

În cuvântul de învățătură rostit la sfârșitul slujbei, Preasfințitul Părinte Ioachim a amintit rolul pe care l-au avut apostolii Mântuitorului Iisus Hristos și, în special, Sfântul Apostol Petru și, mai târziu, Sf. Ap. Pavel. „Pe această i-a trimis Hristos să propovăduiască învățătura Evangheliei, să sfintească și să conducă neamurile pe calea măntuirii. Si unul și celălalt L-au prezentat pe Hristos, însă cel din urmă, deși nu L-a cunoscut, L-a mărturisit cu toată puterea cuvântului pe Cel inviat, chezasie a învierii noastre. Această au învățat, au păstrat și perpetuat dreapta învățătură, au consacrat, prin hirotonie, în succesiune, episcopi și preotii care, la rândul lor, au continuat să propovăduiască același adevăr de 2000 de ani. Acest adevăr îl mărturisim și noi, și avem datoria să-l păstrăm nealterat. În biserică suntem cu toții mărturisitori ai dreptei învățături, în iubirea lui Dumnezeu, în comuniune. Oricine vine să propovăduiască altă învățătură, neconformă cu Evanghelia lui Hristos, acela este minciună și trebuie îndepărtat. Într-o lume a confuziilor și îndoielilor suntem datori să ne manifestăm astăzi credința și să fim asemenea apostolilor, căci fiecare, slujitor sau laic, are un dar de la Hristos.

Acest dar trebuie să-l folosim în Biserică, și clerul și credincioșii, în sobornitate și comuniune. În virtutea acestui dar, suntem chemați să fim apostoli, căci apostolatul înseamnă și rugăciune, și credință și dăruire. Vă îndemn să fiți apostoli, să fiți propovăduitori, să fiți apologeti acolo unde sunteți, în familie sau la locul de muncă. Vorbiți cu Hristos și despre Hristos, fiecare după darul său! Cel care are darul rugăciunii să multiplice rugăciunea, să se roage unul pentru celălalt, cel care are darul contemplației să contemplă mai mult, să cugete la taina persoanei celuilalt, pentru a intra în comuniune. Toate acestea să le facem potrivit mandatului pe care ni L-a lăsat Hristos în Biserică, pentru a împlini lucrarea la care am fost chemați.“

Pentru bogata activitate pastoral-misionară, administrativ-gospodărească și social-filantropică desfășurată de PC Pr. Daniel Alexandru Zamfir, parohul Bisericii „Sf. Ap. Petru și Pavel“ și consilier administrativ bisericesc în cadrul Centrului eparhial a fost hirotesit iconom-stavrofor.

A fost oficiată apoi o slujbă de pomenire a căror prezentă slăbită și a celor care sunt înmormântați în cimitirul parohiei.

Părintele Alexandru Zamfir a mulțumit ierarhului și celor prezenti arătând că distincția pe care a primit-o îl onorează și, în același timp, îl obligă să împlinească lucrarea preotiei pentru a se dovedi vrednic de la purta Crucii Mântuitorului Hristos și de asemenea, să fie la înălțimea așteptărilor celor care și-au pus încrederea în el.

Sfintirea Altarului de vară al mănăstirii Hadâmbu

PS Ioachim Băcăuanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului, împreună cu PS Calinic Botoșaneanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Iașilor, a sfîntit în vinerea luminată altarul de vară al Mănăstirii Hadâmbu, ridicat între anii 1994 -1995. Lăcașul de închinăciune pictat de pictorul Dan Gogu din București este locul unde, pe timpul verii, atunci când vremea este frumoasă, se oficiază Sfânta Liturghie, dar și alte slujbe ale Bisericii. Din soborul slujitorilor au făcut parte părinți stareți și preoți parohi din toată Mitropolia Moldovei și Bucovinei. În cuvântul de învățătură adresat celor prezenti, PS Ioachim Băcăuanul a apreciat că Mănăstirea Hadâmbu strălucește ca o oază de har și de binecuvântare pentru cei care vin să se roage cu multă credință. În același timp, Episcopul-vicar

al Eparhiei Romanului și Bacăului a subliniat că, în cadrul slujbei, preotii și credincioșii și-au amintit de mesajul Învierii. „Acum 2000 de ani, fiecare dintre noi, cei botezăți, am primit un mandat. Noi îl căutăm pe Hristos Cel Inviat, pe care îl recunoaștem prin semnele dragostei Sale. În cadrul Sfintei Liturghii oficiate astăzi, Hristos a venit în chip tainic și nu personal. Pâinea euharistică este semnul prezentei reale și substantiale a lui Hristos. Învierea lui Hristos nu se demonstrează cu argumente rationale“, a spus PS Ioachim Băcăuanul, care i-a îndemnat pe credincioșii prezenti să fie faclierii luminii și apărătorii valorilor credinței noastre strămoșesti.

Pagină realizată de arhid. Ciprian-Ioan IGNAT

Vecernie în cinstea Sf. Voievod Ștefan cel Mare, la Roman

Preasfințitul Părinte Episcop Ioachim Băcăuanul s-a aflat, duminică, 30 iunie 2013, în mijlocul credinciosilor româncani, la Biserica „Sfântul Voievod Stefan cel Mare”, din Roman, unde a oficiat Slujba Vecerniei și a Litiei în cinstea voievodului moldovean, înscris de către Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române în rândul sfintilor și prăznuit la data de 2 iulie.

Piatra de temelie a acestei biserici a fost pusă, în ziua de 06 iulie 2003, de către Preasfințitul Ioachim Băcăuanul. La momentul actual lucrările de sănătate la sfântul lăcaș se află într-un stadiu destul de avansat, urmând a se realiza pictura, policancrele, placarea cu marmură, mobilierul și împodobirea cu obiectele de cult necesare desfășurării serviciului liturgic.

La acest proiect s-au conjugat eforturile Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului, ale Primăriei Municipiului Roman și ale credinciosilor păstoriti de Pr. Vasile Serban Ghință și Pr. Cătălin Miclăus.

În cuvântul de învățătură rostit la finalul Slujbei Vecerniei, Preasfințitul Părinte a mărturisit că, participând la această slujbă și văzând pe credinciosii care frecventează biserică închinată sfântului voievod, vede în fiecare „un urmaș al acestuia”, „*Să la acea vreme timpurile erau grele, ca și în aceste timpuri tulburi pe care le trăim. Să atunci erau poare care căutau să ne dezrădăcineze credința și*”

neamul. Să acum suntem chemați să ne mărturism dreapta credință, când din toate părțile vin tot felul de săgeți sub forma unor învățături minciinoase, unor învățături străine de Evanghelia lui Hristos. Vă îndemn să răspundeți astăzi și de fiecare dată

chemării Bisericii, să fiți ostenii voievodului Ștefan. Înarmați cu scutul rugăciunii și arma crucii, și străjuim hotarele spiritualității neamului nostru românesc care a fost evanghelizat și botezat de Apostolul Andrei, cel întâi chemat de Mântuitorul Hristos.“

Slujba Vecerniei la Biserica „Sf. Ap. Petru și Pavel”, Bărcu-Gosmani

Biserica „Sfinții Apostoli Petru și Pavel“ din Parohia Bărcu a comunei Români, Neamț, și-a sărbătorit hramul. Slujba Vecerniei unită cu Litia a fost săvârșită de către Preasfințitul Părinte Ioachim Băcăuanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului, înconjurat de un sobor de preoți și diaconi, în prezența unui mare număr de credincioși.

În cuvântul de învățătură, Preasfinția Sa a îndemnat pe cei prezenti să urmeze învățările apostolilor ca și eroismul lor întru apărarea dreptei credințe și a valorilor morale, la finalul acestuia exprimându-si bucuria de a fi din nou în comunitatea dreptmăritoare a credinciosilor din comuna Români, Parohia Gosmani: „Am venit pentru a mă bucura împreună cu frățile voastre de această comuniune de slujire în cadrul Vecerniei, aici, în satul dumneavoastră, unde se trăiesc autentic sărbătoarea hramului și celealte sărbători, unde se păstrează tradițiile strămoșești...“

La sfârșit a fost oficiată slujba parastasului pentru cei adormiți întru Domnul, informeaază site-ul protoeriei Buhuși. Vorbind despre pomenirea celor adormiți, ierarhul și-a arătat recunoștința pentru modul în care Părintele Gheorghe Ursache, alături de credinciosi, a știut să păstreze tradițiile și obiceiurile locului: „Faptul că s-a statonicit această tradiție, cu prilejul hramurilor, de a se face și pomenirea morților, este un lucru însemnat. Prin pomenirea celor ce au plecat dintre noi, arătăm că păstrăm legătura de dragoste spirituală care ne ajută să îndurăm absența lor fizică, căci prin Hristos suntem în comuniune. Numindu-i după nume în rugăciunea noastră, adăugăm dragostea noastră la dragostea lui Dumnezeu, care i-a chemat în nădejdea vieții veșnice.“

Serbarea Sfântului Ioan Evangelistul la parohia Măgura Bacău

Preasfințitul Părinte Episcop Ioachim Băcăuanul, dimpreună cu un sobor de preoți și diaconi, a oficiat în ziua de 8 mai, Sfânta Liturghie în parohia „Sfântul Ioan Evangelistul” - Măgura 2, Protopopiatul Bacău, județul Bacău. Slujba a fost precedată de sfintirea unei troițe închinată Sfintei Parascheva, Ocrotitoarea Moldovei, precum și a crucilor care vor fi montate pe acoperișul bisericii parohiale. „Biserica noastră este singurul sfânt lăcaș din Bacău închinat Sfântului Evangelist Ioan. Ne-am bucurat de prezența Preasfințitului Ioachim Băcăuanul și a soborului numeros de preoți și diaconi. În cuvântul de învățătură rostit cu această ocazie, PS Părinte Episcop Ioachim a amintit că, în perioada când era la studii la Paris, a găsit o comunitate românească ocrotită de Sfântul Ioan Evangelistul și în amintirea acestei profunde legături cu diaspora românească, când s-a sfînit locul bisericii noastre parohiale, Preasfintia Sa a ținut în mod deosebit să fie închinată Sfântului Ioan Evangelistul“, a declarat pr. Radu Grigoraș. Amintim că la Școala Generală „Emil Brăescu“ din parohia Măgura 2 funcționează din anul 2011 Centrul de Zi „Sfântul Ioan Evangelistul“, ce aparține Fundației „Episcop Melchisedec“ a Eparhiei Romanului și Bacăului și oferă sprijin material și asistență educațională copiilor din familii monoparentale și cu situații materiale precare. (C.G.)

Pagină realizată de arhid. Ciprian-Ioan IGNAT

La Biserica „Sf. Gheorghe“ din Roman,
sărbătoarea hramului a fost întrată de un concert
caritabil destinat susținerii activității social-filantropice
a Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului.

EVENIMENT

Doi ierarhi în rugăciune la Biserica „Sf. Gheorghe“ din Roman

Înaltpreasfințitul Arhiepiscop Teodosie și Preasfințitul Ioachim Băcăuanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului, alături de un sobor de preoți și diaconi, au oficiat luni, 6 mai, slujba Vecernie la biserica „Sf. Gheorghe“ din municipiul Roman, cu ocazia hramului acestui sfânt locas. În acest cadru spiritual, Corala „Armonia“ a oferit un concert caritabil româșcanilor, iar fondurile strânse pe această cale au fost oferite pentru susținerea Fundației „Episcop Melchisedec“, filiala Roman.

La Biserica „Sf. Gheorghe“ din Roman, Vecernia prilejuită de sărbătoarea Sfântului Mare Mucenic Gheorghe a fost săvârșită de Înaltpreasfințitul Teodosie, Arhiepiscopul Tomisului, PS Părinte Episcop Ioachim Băcăuanul, alături de un sobor de preoți și diaconi. „Întrucât sărbătoarea Sfântului Gheorghe a căzut anul acesta în perioada Postului Mare, ne-am gândit să serbăm hramul în cea de-a treia zi de Paști. Aceasta pentru a da semnificație aparte sărbătorii bisericii noastre. Cu binecuvântarea Preasfințitului Ioachim Băcăuanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului, am rănduit ca slujba Vecerniei să fie slujită în seara celei de-a doua zile de Paști. Am dorit să dăm un plus de frumusețe și trăire creștină acestui hram, astfel că l-am invitat și pe Înaltpreasfințitul Teodosie. Înaltpreasfințitia Sa a adresat cu acest prilej un cuvânt duhovnicesc în care a apreciat inițiativa noastră de a organiza aceste frumoase manifestări în ziua hramului“, a declarat părintele paroh Ioan Gherasimescu, vicar administrativ al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului.

În cea de a treia zi de Paști Sfânta Liturghie a fost oficiată în Biserica „Sfântul Gheorghe“ din

Vecernie și Sf. Liturghie din ziua serbării Sf. Gheorghe, la Roman, au fost oficiate de IPS Părinte Arhiepiscop Teodosie și PS Părinte Episcop Ioachim Băcăuanul

Roman de IPS Arhiepiscop Teodosie și de Preasfințitul Ioachim Băcăuanul. „La momentul Chinonicului, Corala „Armonia“ ne-a încântat cu un concert pascal. Credincioșii din Roman, prezenti în număr mare la slujbă, s-au rugat cu multă evlavie alături de cei doi ierarhi și de soborul de preoți. Dăm slavă lui Dumnezeu pentru că și anul acesta Sfântul Gheorghe a fost sărbătorit într-un mod festiv. Ne aflăm într-o pe-

rioadă în care natura se bucură de minunata Învieră a Domnului. Ne bucurăm că la Roman viața duhovnicească se conturează într-un mod aparte“, a adăugat pr. paroh Ioan Gherasimescu.

La finalul Sfintei Liturghii, Preasfințitul Părinte Episcop Ioachim Băcăuanul a mulțumit pentru prezență Înaltpreasfințitului Arhiepiscop Teodosie, dar și Coralei „Armonia“ care a oferit răspunsurile liturgice și concertul pascal.

Corală „Armonia“ a Arhiepiscopiei Tomisului, în concert la Biserica „Sf. Gheorghe“ din Roman

Curtea Bisericii „Sf. Gheorghe“ din Roman s-a dovedit a fi casă primitoare pentru toți cei veniți să se alăture în rugăciune celor doi ierarhi invitați la slujbele oficiale cu prilejul hramului parohiei

Pelerini pe urmele Împăratului Constantin cel Mare

Cu binecuvântarea PS Ioachim Băcăuanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului, în luna mai 2013, 50 de credincioși din zona Oneștiului au vizitat, vreme de trei zile, orașul Istanbul, cel întemeiat de Sfântul Constantin cel Mare, sub numele de Constantinopol. Grupul de pelerini a fost alcătuit în cea mai mare parte din preoțe și a fost călăuzit de parintele Constantin Alupei, protopop de Onești.

În prima zi a pelerinajului, pe 30 mai, primul obiectiv important vizitat a fost marea catedrală a Ortodoxiei, vestita Sfânta Sofia, întemeiată de primul împărat creștin al Imperiului roman, Sfântul Constantin Cel Mare, și finalizată de Justinian Cel Mare. A urmat apoi muzeul Topkapî, cu nenumărate dovezi și trofee ale expansiunii Imperiului Otoman precum toagul lui Moise, turbanul lui Iosif sau mâna Sf.Ioan Botezătorul. Pelerinii au avut apoi ocazia de a se încerca la Biserica „Sfânta Irina“, iar în drumul spre Moscheea Albastră au trecut pe lângă bisericele Micuța Sfânta Sofia și Sfântul Serghei și Vach.

Liturghie la Biserica Izvorul Tămăduirii

A doua zi, pelerinii au participat la Sfânta Liturghie, dând răspunsurile la strană la Biserica „Izvorul Tămăduirii“. Despre întemeierea acestei sfinte sărbători legenda spune că, pe când nu era încă împăratul Bizanțului, Leon a întâlnit un orb pe care l-a luat de mâna spre a-l călăzu. Bâtrânul era un om luminat, și cei doi, prinși de discuțiile despre învierea lui Hristos, s-au rătațit în pădure. Bâtrânul a cerut apă, iar Leon s-a întristat pentru că nu avea de unde să-i dea. Tânărul a auzit însă glasul Maicii Domnului, care i-a spus că va găsi un izvor cu apă căruia își vor potoli setea și orbul se va vindeca. Minunea s-a petrecut întocmai, iar când a devenit împărat, Leon a construit lângă apa Izvorului Tânărului o biserică în cinstea Maicii Domnului.

Pasii pelerinilor s-au oprit apoi în Biserica „Brâul Maicii Domnului“ și, ceva mai târziu, în Biserica „Sfânta Paraschevi“, singura biserică românească de pe continentul Asiei Mici, în apropierea căreia se află școala în care a învățat Dimitrie Cantemir. Itinerariul pelerinajului a continuat cu

La Patriarhia Ecumenică din Constantinopol, grupul de pelerini oneșteni a primit binecuvântarea Preafericitului Bartolomeu, Patriarhul Ecumenic

biserica din Vlaherne, construită de împărăteasa Pulcheria, lăcaș în care s-a scris primul Acatist al Sfântului Acoperământ al Maicii Domnului.

Martiri Brâncoveni (16 august), a fost preluat oficial de comunitatea ortodoxă în ziua de 23 mai 2004. Asezat pe locul unei biserici bizantine, aproape de Bosfor, biserică a fost refăcută din temelie de Sfântul Voievod martir Constantin Brâncoveanu în anul 1692, devenind peste timp proprietate a comunității grecești din oraș. Prin rânduială divină, la trei ani de la înființarea parohiei ortodoxe române din Istanbul (2001), biserică Brâncovenilor a revenit românilor.

Binecuvântare la Patriarhia Ecumenică

Un moment cu totul aparte l-a constituit populul la Patriarhia Ecumenică din Constantinopol, unde grupul de pelerini oneșteni a primit binecuvântarea Preafericitului Bartolomeu, Patriarhul Ecumenic. Tot aici pelerinii s-au încbinat cu bucurie la raclele cu sfintele moaște ale celor trei Sfinți Ierarhi - Vasile, Grigorie și Ioan și la icoana Făcătoare de minuni a Maicii Domnului - și altor relicve aduse la Constantinopol de Sfânta Împărăteasă Elena. Conform tradiției, Sf. Elena, după primul pelerinaj în Tara Sfântă, a adus aici un piron din Sf. Cruce și un fragment din stâlpul de care a fost legat Hristos când a fost biciuit de soldații romani. De asemenea, cu același prilej, pelerinii oneșteni au adus cinstire moaștelor Sfintei Teofana Împărăteasa, Sfintei Eufimia și Sfintei Solomoni.

Din vechea biserică, anterioră ctitoriei brâncovenesti, s-au păstrat cele patru icoane împărătești aflate pe catapeteasma sfântului lăcaș: Mântuitorul Pantocrator, Maica Domnului cu Domnul Iisus Hristos Prunc, Sfânta Mc. Arghira, Sf. Ioan Botezătorul și Sf. Mc. Paraschevi, tămăduitoarea de boli oculare, patroana bisericii. Aceste icoane, veche moștenire bizantină, au fost menționate mai târziu, în sec. al XVI-lea, ca făcătoare de minuni.

În biserică se mai află și o frumoasă icoană înfățișându-le pe Sfintele Ecaterina și Varvara. De asemenea, biserică adăpostește mormântul uneia dintre cele mai cinstite sfinte din calendar ortodox grec, Sfânta Mucenită Arghira, martirizată la 30 aprilie 1735 și cunoscută drept ocrotitoarea croitorilor și a femeilor nedreptățite. În același sfânt lăcaș, pelerinii se pot încerca și la o părticică din moaștele Sfântului Ierarh Nifon, Patriarhul Constantinopolului.

Liturghie în sfântă ctitorie brâncovenească

În ultima zi, duminică, grupul pelerinilor din Arhiepiscopia Romanului și Bacăului a participat la Sfânta Liturghie oficiată de pr. protopop Constantin Alupei și de pr. Sergiu Marcel Vlad, preot paroh la aşezământul românesc din Istanbul. Acest sfânt lăcaș, cu hramurile Sf. Mc. Paraschevi (26 iulie), Sf. Mc. Arghira (30 aprilie) și Sfintii

După participarea la Sf.Liturghie, grupul pelerinilor oneșteni s-a întrebat spre tară purtând în suflete prețioase amintiri ale istoriei zbuciumate a creștinismului bizantin aureolat de prezența harică a Sf. Constantin Cel Mare, fondatorul măreței capitale Nouă Romă. (prof. Otilia BÂRGĂOANU)

Praefericul Părinte Daniel le-a înmânat diplome și daruri premiantilor concursului „Bucuria de a fi creștin“.

REPORTAJ

Copiii câștigători ai concursului „Bucuria de a fi creștin“, etapa eparhială, au fost premiați de PF Părinte Patriarh Daniel, în cadrul seriei de manifestări organizate cu ocazia sărbătoririi hramului Catedralei patriarcale

Reprezentanții Eparhiei Romanului și Bacău felicități de PF Părinte Patriarh Daniel

Premiați la Patriarhie, fiile eparhiei au simțit „Bucuria de a fi creștin“

În seara zilei de 20 mai, a avut loc la Palatul Patriarhiei din București premierăa copiilor și tinerilor care au câștigat Concursul național „Bucuria de a fi creștin“, desfășurat în cadrul eparhiilor din țară ale Bisericii Ortodoxe Române.

La evenimentul desfășurat în ajunul hramului Catedralei patriarcale, au participat 87 de copii și tineri îmbrăcați în costume populare specifice zonei din care au venit, ei fiind câștigătorii concursului la etapa eparhială, la una din cele trei secțiuni: interpretarea unui cântec cu tematică religioasă și populară, recitarea unei poezii populare sau religioase, interpretarea unui text literar în proză desprins din literatura populară sau cultă. Alături de cei mici s-au aflat părinții, profesorii și coordonatorii lor, iar la spectacolul oferit în Aula Mare „Teocist Patriarhul“ din palat au asistat Praefericul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, ierarhi din Sinodul Mitropoliei Munteniei și Dobrogei, slujitori din cadrul Administrației patriarcale și ai Centrului eparhial al Arhiepiscopiei Bucureștilor, precum și numeroși iubitori ai artei populare și creștine.

Bucuria de a fi creștin a fost ilustrată celor prezenti prin prezentarea unui amplu reportaj

realizat de Televiziunea Trinitas a Patriarhiei Române, care a continut filmări cu cântecele și interpretările unor versuri și fragmente de proză ale câștigătorilor concursului.

Praefericul Părinte Daniel le-a înmânat diplome și daruri pregătite de Sectorul teologic-educational al Patriarhiei Române. Profesorii și coordonatorii celor mici au primit și ei diplome de merit.

„Sunt bucuroasă că sunt și eu un creștin“

Din partea Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului au participat premianții locurilor întâi la cele trei secțiuni de la faza Eparhială, după cum urmează: la secțiunea interpretarea unui cântec religios sau popular - Brancu Diandra - Protopopiatul Roman; la recitarea unei poezii religioase sau populare cu caracter patriotic/religios - Bârgăoanu Stefan - Protopopiatul Onești; la interpretarea unui text literar în proză - Mihăilă Harina - Protopopiatul Roman.

Copiii plini de emotie au mărturisit: „Pentru mine ziua de astăzi este o zi de neuitat. În momentul în care l-am văzut pe PF Părinte Patriarh

Daniel mi-am împlinit un vis pe care îl aveam de mult. Multumesc lui Dumnezeu pentru această mare binecuvântare“, a spus Diandra.

„Astăzi am putut să văd mai mulți prieteni bucurosi că sunt ortodoci. Este o zi de sărbătoare în care am simțit că familia Ortodoxie este mare și cu oameni ferici și împliniți. De mult mi-am dorit să-l văd îndeaproape îmbrăcat în alb pe PF Părinte Patriarh Daniel. Astăzi am simțit puterea Duhului Sfânt care zboară pe deasupra noastră, așa cum spune și poezia pe care am recitat-o. Am o mare bucurie în suflet, cu ea plec spre casă și cu ea voi rămâne“ a adăugat Stefan. La bucuria acestora s-a adăugat și cea mărturisită de Harina, care a apreciat că ziua premierii la Patriarhie a fost una de neuitat „Slujba la care am asistat și mai ales premiile primele mi-au umplut sufletul de emoție. Sunt bucuroasă că sunt și eu un creștin în Biserica lui Hristos și mai ales că îl simt prezent pe Dumnezeu în sufletul meu, iar prin tot ceea ce fac îl mărturisesc pe Dumnezeu“. Cu aceste gânduri s-a încheiat experiența reprezentanților eparhiei noastre în cadrul concursului „Bucuria de a fi creștin“. (prof. Otilia BÂRGĂOANU)

Excursie „cadou“ pentru copiii din Berești Bistrița

Copiii din clasa a III-a de la Scoala Gimnazială „Vasile Borcea“ din Berestii Bistrița, conduși de prof. Camelia Dordea, și un grup de tineri din parohia Berestii-Bistrița II (Protoieria Buhuși) au primit un cadou deosebit cu ocazia Zilei Internaționale a Copilului. Aceștia au efectuat o excursie de o zi, ce a cuprins câteva obiective religioase și culturale deosebite, respectiv Castelul Sturdza, Mănăstirea de la Micăuzeni, Palatul Cuza de la Ruginoasa, Casa Memorială Vasile Alecsandri de la Mircesti, Cetatea Neamțului și Casa

Memorială „Ion Creangă“ de la Humulești. Evenimentul a fost organizat la inițiativa preotului paroh Rotaru Stefan Ovidiu de la Parohia Berestii-Bistrița II (Protoieria Buhuși), cu susținerea deosebită a Primăriei Berestii-Bistrița, în colaborare cu Scoala Gimnazială „Vasile Borcea“ din Berestii-Bistrița. „Multă bucurie a adus în sufletele micuților această ieșire în afara satului, mai ales de „Ziua lor“, ei simțindu-se într-adevăr prețuți în mod deosebit și prin acest dar“, a declarat părintele Rotaru. (C.G.)

Emoții și premii la cea mai veche biserică din Bacău

În după-amiază zilei de 21 iunie 2013, aproape 200 de elevi de la școli din tot județul Bacău, care au fost premianți la fazele județene și naționale ale unor concursuri cu tematică religioasă și culturală, au primit din partea Preasfințitului Părinte Ioachim Băcăuanul premii și diplome prin care le-au fost recunoscute eforturile depuse de-a lungul întregului an școlar spre însușirea valorilor ce ne definesc ca națiune.

Elevii premianți au primit din partea ierarhului atât daruri cât și cuvinte de îmbârbătare și binecuvântare. În cuvântul rostit cu această ocazie, PS Părinte Episcop Ioachim a menționat că „societatea trebuie să plaseze educația tinerilor în centrul atenției, deoarece rolul profesorilor, rolul educatorilor e foarte important în inima copiilor noștri“.

Pentru câteva ceasuri, sufletul învățământului băcăuan s-a mutat la Biserica „Precista“ din municipiu Bacău. Alături de micuții învățăței, în curtea lăcașului de cult, „în care pulsează spiritualitatea ortodoxă moldavă“, după cum a remarcat PS Părinte Ioachim Băcăuanul, au fost prezenti și dasăcili și părinții elevilor, cu toții dornici să ia parte la acest festiv spiritual. Evenimentul a fost deschis cu o slujbă de Te Deum, oficiată de un sobor de preoți, sub protia pr. Ioan Gherasimescu, vicar-administrativ al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului.

În cadrul festivității de premiere, prof. Irina Leonte, Inspector la disciplina religie în cadrul Inspectoratului Școlar Județean Bacău, co-organizator al evenimentului, a făcut un rezumat al rezultatelor ob-

tinute la nivel național, în anul școlar 2012-2013, de către elevii din municipiul Bacău. Prof. Irina Leonte a precizat faptul că în ultimii ani Bacăul a obținut numeroase premii la Olimpiada de Religie. La rândul său, Preasfințitul Părinte Episcop Ioachim Băcăuanul le-a mulțumit profesorilor și elevilor pentru faptul că au reprezentat cu demnitate și cinste Eparhia la cel mai înalt nivel al concursurilor scolare. „Am tinut să creăm o tradiție, ca la sfârșitul fiecărui an de învățământ să ne întâlnim cu profesorii și elevii merituoși, mulțumind lui Dumnezeu pentru roadele Sale cele bogate revărsate asupra noastră. Mă bucur pentru rezultatele frumoase obținute de acești copii minunați“, a precizat ierarhul.

Premii, constând în diplome, icoane și cărți, au fost oferite tuturor copiilor care s-au evidențiat la Olimpiada Națională de Religie Ortodoxă, la concursul național interdisciplinar „Cultura și spiritualitate românească“, la concursul național interdisciplinar „Luminile credinței“, la concursul județean „Ethnos băcăuan“ și la etapa județeană a Olimpiadei de Religie. La final, prof. inspector Irina Leonte a tinut să mulțumească Centrului eparhial Roman, în mod special Preasfințitului Părinte Episcop Ioachim Băcăuanul și părintelui vicar-administrativ Ioan Gherasimescu, pentru sprijinul acordat, precum și părintelui Constantin Tomozei, protopop al Protopopiatului Bacău, pentru sprijinul acordat la organizarea evenimentului.

Sărbătoarea s-a încheiat cu vizitarea unei expoziții de icoane și etnografică, cu obiecte realizate de elevi, deschisă în incinta Protoieriei Bacău.

Tinerii talentați din Moinești, premiați la concursul „Cuvânt și culoare din suflet de copil“

Peste 100 de copii din clasele III-VIII, care învăță la școlile din cuprinsul Protoieriei Moinești au participat la cea de-a II-a ediție a concursului de

creație plastică și literar-religioasă „Cuvânt și culoare din suflet de copil“. Organizat cu binecuvântarea Preasfințitului Părinte Ioachim Băcăuanul, concursul și-a desemnat premianții în cadrul unei ample manifestări organizate joi, 6 iunie, în sala de conferințe a Protoieriei Moinești. „Anul 2013 a fost consacrat de către Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române ca fiind Anul omagial al Sfintilor Împărați Constantin și Elena în Patriarhia Română. Nu este altceva decât o invitație de a urmări viața sfintilor și a urma exemplul lor. Avem convincerea că este necesar ca tinerii să caute și alte repere decât cele pe care le propune societatea de astăzi. Într-o lume dezorientată, sau care este orientată mai mult pe orizontală, pierzându-si dimensiunea verticală, Biserica propune reperele credinței. În acest demers se înscrise și această a doua ediție a concursului nostru, activitate în cadrul căreia copiii au fost chemați să ne arate cum înțeleg ei libertatea ca dar al lui Dumnezeu, sau căt de importante sunt familia și educația pentru dezvoltarea și devenirea noastră. La vîrstă copilăriei, răspunsurile lor, în cuvânt sau culoare, sunt uimitoare, și întotdeauna ne surprind prin prospețime și sinceritate“, a declarat preotul părintele protopop Costel Mareș, care a și coordonat comisia de evaluare a lucrărilor.

Tot atunci, a fost proiectată și o scurtă prezentare în imagini a festivității de premiere de anul trecut, forma concentrată a eforturilor încununate, dar și a bucuriei și emoțiilor primei ediții. Prezența copiilor, însorită de părinții și profesorii lor, a adus culoare și lumină în sediul Protopopiatului care a devenit, vreme de un ceas, casă a bucuriei, loc al împlinirilor și școală a formării și creșterii spirituale.

Protopopiatul Moinești mulțumeste pe această cale tuturor colaboratorilor, atât copiilor, cât și profesorilor implicați în acest demers educational, comisiei de evaluare și în mod special sponsorilor și donatorilor, cei care susțin material acest concurs oferind copiilor premii consistente, informează site-ul oficial al Protoieriei Moinești.

După binecuvântarea de început,
PS Părinte Ioachim a rostit
mai multe rugăciuni speciale pentru ploaie.

Sfintii Împărați Constantin și Elena au unit băcăuanii în rugăciune

□ Aproape 10.000 de persoane au participat la cea mai impresionantă procesiune organizată în municipiul Bacău, în după-amiaza zilei de 19 mai a.c., în contextul serbării Anului Omagial al Sfintilor Împărați Constantin și Elena □

Sfintii Împărați serbați la Bacău

Preasfințitul Ioachim Băcăuanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului, alături de un sobor de preoți și diaconi, a săvârșit marti, 21 mai 2013, Sfânta Liturghie la Biserica „Sfintii Împărați Constantin și Elena” din Bacău. La slujbă au participat sute de băcăuanii, dar și reprezentanți ai autorităților locale, care au avut prilejul de a se încrina icoanelor făcătoare de minuni de la mănăstirile Giurgeni și Trifești din județul Neamț, precum și raclei în care se află fragmente din moaștele mai multor sfinti ai Bisericii noastre, adusă de la Catedrala arhiepiscopală din Roman. În același context, PS Episcop Ioachim Băcăuanul a oferit Crucea Moldavă părintelui paroh Ioan Chiribău, apoi a oficiat Parastasul pentru ctitor. (C.G.)

Evenimentul religios, la care au participat credincioșii din întreg județul Bacău, precum și din municipiul Roman, a debutat la Biserica Precista, unde, în prezența Preasfințitului Ioachim Băcăuanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului, au fost aduse sfintele icoane făcătoare de minuni de la mănăstirea

Giurgeni și Trifești, precum și sfintele moaște de la catedrala Arhiepiscopală Sf. Cuv. Parascheva din Roman. După binecuvântarea de început, PS Părinte Ioachim a rostit mai multe rugăciuni speciale pentru ploaie. Cu capetele plecate și cu gândurile îndreptate spre mila lui Dumnezeu, toți cei prezenti, cler și credincioși, însotiti de icoana

Comuna Dealu-Morii pusă sub ocrotirea Sf. Împărați

Începând cu 21 mai anul acesta, Comuna Dealu-Morii are ca ocrotitori pe Sf. Împărați Constantin și Elena, informează site-ul Protoieriei Sascut. Decizia luată în Consiliul Local al comunei se înscrie în cadrul manifestărilor dedicate Anului Omagial al Sf. Împărați.

Sărbătoarea a debutat cu slujba Sfintei Liturghii oficiată de un sobor de preoți sub protia pr. Ioan Negoiță, protoiereu de Sascut, la slujbă participând reprezentanți ai autorităților locale și numeroși credincioși.

După oficierea Sf. Liturghiei în biserică satului, s-a plecat în procesiune spre primărie unde, pe un podium amenajat special, s-a oficiat slujba de Te-Deum, după care, din partea PS Părinte Ioachim Băcăuanul, a fost oferită comunității locale o icoană a Sf. Împărați, ca simbol al colaborării dintre Biserică și autoritățile locale. A urmat oferirea de diplome de excelență celor care s-au remarcat prin implicarea lor în viața comunității, după care a urmat un program artistic susținut de elevii Școlii generale din comună. (protoieriasascut.ro)

Pe întreg cuprinsul Eparhiei Romanului și Bacăului
au fost organizate manifestări dedicate
cinstirii Sfintilor Împărați Constantin și Elena.

Sfintilor Împărați, au pornit, în acordul cântărilor specifice perioadei pascale, spre Catedrala „Înălțarea Domnului”. Aici, lângă statuia Binecredinciosului Voievod Ștefan cel Mare și Sfânt, mii de băcăuanii s-au rugat împreună cu

chiriarhul lor multumind Bunului Dumnezeu pentru darurile revărsate peste poporul său binecredincios. Apoi, PS Episcop Ioachim Băcăuanul a rostit un cuvânt de învățătură în care a subliniat importanța serbării anului omagial al Sfintilor

Împărați Constantin și Elena în Patriarhia Română. Apoi, a făcut o scurtă prezentare a istoriei Bisericii din primele veacuri până la edictul de la Milan din anul 313, amintind suferințele îndurate de mărturisitorii dreptei credințe în pe-

„Sfintii Împărați Constantin și Elena, promotori ai libertății religioase“

Miercuri 15 mai 2013, cu binecuvântarea Preasfințitului Ioachim Băcăuanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului, în sala de conferințe a Protopopiatului Moinești s-a desfășurat conferința administrativă lunără a preoților moineșteni.

Dat fiind faptul că anul 2013 a fost declarat în Biserica Ortodoxă Română „Anul Omagial al Sfintilor Împărați Constantin și Elena“ și în conformitate cu programul-cadru elaborat de Cancelaria Sfântului Sinod, ședința - condusă de PC. părinte protopop pr. Costel Mares, a fost prilejuită (înainte de toate) de susținerea conferinței „Sfintii Împărați Constantin și Elena, promotori ai libertății religioase“, temă prezentată de părintele Teșu Cristian-Marius, preot slujitor la Capela „Sf. Arhidacon Ștefan“ a Unității militare de pompieri, Moinești.

Printre altele, pe ordinea de zi, au fost puse în discuție: probleme curente și comunicări administrative; detalii despre organizarea concursului de creație literar-religioasă și plastică „Cuvânt și culoare din suflet de copil“, aflat acum la cea de-a doua ediție; evoluția lucrărilor la construirea noului Centru Administrativ al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului la Moinești, dar și o serie de alte detalii, fiind abordate diverse aspecte ce țin de activitatea culturală, pastoral-misionară și administrativă a parohiilor din Protoieria Moinești. (protoieriamoinesti.ro)

În cadrul conferinței lunare a preoților moineșteni s-a dezbatut tema „Sfinții Împărați Constantin și Elena, promotori ai libertății religioase“.

EVENIMENT

rioada de prigoană a împăraților romani, începând cu Nero, până la momentul când Sfântul Împărat Constantin a acordat libertate religiei creștine, punând astfel capăt unei perioade în care credința se mărturisea mai mult în catacombe. De asemenea, cuvântul ierarhului a constituit un veritabil cuvânt catehetic, Preafincitia Sa îndemnându-i pe băcăuanii să fie, cu totii, apărători ai valorilor creștine și, fiecare în dreptul său, să constituie pentru semenii săi o lumină întru lumina lui Hristos. Procesiunea s-a încheiat la biserică „Sfinții Împărați Constantin și Elena“, unde au fost depuse spre închinarea credincioșilor cele două icoane făcătoare de minuni, precum și sfințele moaște de la Catedrala din Roman. Bucuria duhovnicească a zilei a continuat cu slujba Litiei, oficiată de PS Episcop Ioachim, răspunsurile la strană fiind date de corală „Episcop Melchisedec“ a Protopopiatului Bacău, care a oferit și un scurt concert de muzică religioasă, urmat de un altul susținut de corală Bisericii „Sf. Împărați“. (pr. Ctin Gherasim)

Concurs dedicat Sfinților Împărați

Cu binecuvântarea Preafincitului Ioachim Băcăuanul, în ziua de 31 mai 2013, la Școala Generală din Pâncești, comuna Sascut, a avut loc finala concursului de desene și eseuri dedicat Sfinților Împărați Constantin și mama sa Elena, desfășurat sub egida anului omagial dedicat acestor sfinti de către Sf. Sinod al B.O.R.

Concursul s-a desfășurat pe două secțiuni: literară și artistică (desene și pictură).

Premiul I la secțiunea Literatură a fost atribuit eleviei Ionașcu Diana-Elena de la Școala Generală Pâncești, premiul II eleviei Toma Isabela de la aceeași școală, iar eleviei Paris Denisa, premiul al treilea. La secțiunea artistică locul I a fost atribuit elevului Stupu Andrei de la Școala Generală din Motoșeni locul II elevului Bucur Alexandru-Andrei de la Școala Generală din Răcăciuni, iar locul III eleviei Ciovăr Profira-Elena de la Școala Generală din Sascut.

Premianților le-au fost oferite diplome și premii în bani, icoane și altele. (protoieriasascut.ro)

Despre Botezul Sfântului Împărat Constantin cel Mare

Viața Sfântului Împărat Constantin cel Mare ne este în general cunoscută din celebra biografie cu caracter encomiastic ce aparține episcopului – teolog, apologet și istoric – Eusebiu de Cezareea (265-339). Studii recente însă au încercat să demonstreze – și în mare parte au reușit – că această biografie, pe lângă „nucleul eusebian“ autentic, mai cuprinde și alte pasaje însemnate adăugate ulterior, având alți autori.

Referitor la momentul botezului, vom începe cu relatarea lui Eusebiu de Cezareea, care afirmă că împăratul Constantin, primind în prealabil iertare pentru păcate prin Sfânta Spovedanie, a fost botezat în preajma morții sale, în apropiere de Nicomidia (aceasta fiind varianta cu cea mai mare credibilitate), fără a specifica numele botezătorului. El nu pomeneste numele episcopului Eusebiu de Nicomidia, afirmând doar că această Sfântă Taină a fost administrată de către „episcopi“.

Botezul apocrif al lui Silvestru

Dar versiunea asupra căreia vom face o scurtă analiză este cea a botezului primit de către împăratul Constantin cel Mare din mâinile Papei Silvestru I (314-335).

În această relatare, împăratul Constantin nu numai că se convertește la creștinism, dar este – conform legendei – vindecat și de lepră. Această tradiție prin care împăratul Constantin, păgân și bolnav, este purificat și vindecat prin botez, are ca bază, dar nu în mod exclusiv, scrierea *Actus Silvestri*, o construcție aghiorgrafică anonimă dedicată Sf. Silvestru I, redactată în sec. IV-V.

Capitolul privind botezul împăratului – intitulat *Conversio Constantini* – face parte din documentul mai amplu menționat anterior și este numit de unii cercetători „Botezul apocrif al lui Silvestru“.

În limba română, varianta cea mai cunoscută a botezului Sf. Împărat Constantin cel Mare, săvârșit de către Sf. Silvestru, este aceea relatată de către Sf. Simeon Metafrastul în *Vietile Sfinților*.

În cele ce urmează vom prezenta pe scurt pasii istoriști în *Actus Silvestri*: împăratul Constantin fiind un mare persecutor al creștinilor, a primit drept pedeapsă divină o boală foarte grea, și anume lepră. Pentru a se vindeca, preotii păgâni din Roma îi recomandă acestuia să facă baie în sânge cald de copii, ce urmău să fie sacrificați. După ce împăratul dă ordinul să fie sacrificați copiii, se înduioșează văzând mamele acestora îndurerate și în cele din urmă renunță la acest plan. În somn î se arată doi oameni ce îl îndeamnă să se adreseze papei Silvestru, care era refugiat pe muntele Soratte.

Ascultând sfatul din vis, împăratul merge la papa Silvestru, unde identifică cele două personaje ca fiind Sfintii Apostoli Petru și Pavel, recunoscându-le chipurile într-o icoană pe care papa î-o arată. Împăratul Constantin acceptă să se convertească și să fie botezat, iar după ce se vindecă adoptă o serie de legi în favoarea Bisericii, face un pelerinaj la mormântul Sf. Petru și începe lucrările la noua biserică dedicată acestuia.

Sfânta Împărateasă Elena își îndeamnă fiul să se convertească la religia ebraică, aducând în sprijinul său doisprezece rabinii, cu scopul de a-l convinge pe împărat.

Are loc o dispută teologică între evrei și creștini, în care unul dintre rabinii, pentru a demonstra puterea numelui lui Dumnezeu, șoptește un cuvânt în urechea unui taur, provocându-i moartea. Sfântul Silvestru, rostind însă o rugăciune, reduce la viață animalul, spre surprinderea tuturor, determin-

nând convertirea tuturor evreilor prezenti, precum și a împăratesei Elena.

În acel timp, Roma era terorizată de un balaur care cu răsuflarea sa veninoasă ucidea zilnic sute de creștini. Silvestru, folosind o frângie legată de un cerc, având în interiorul său semnul crucii, închide gura monstrului și îl ucide. Tot Sf. Silvestru readuce la viață doi magi, care, în neîncredință lor, se apropiaseră prea mult de monstru.

După cum putem observa, legenda nu este alcătuiră omogenă, fiind potrivită doar pentru a alimenta religiozitatea populară sensibilă la povestiri miraculoase.

Convertirea, un proces gradual

Majoritatea cercetărilor înclină balanta în favoarea sursei mai credibile – redactată de Eusebiu – ce prezintă botezul din apropierea morții, întrucât acesta îl aduce pe împăratul Constantin mai repede spre sfîntenie: în urma botezului primit i-a șters nu numai păcatul strămosesc, ci și toate păcatele săvârșite de-a lungul vieții.

În sprijinul acestei afirmații vin cercetătorii care afirmă că procesul de convertire la creștinism a împăratului a fost unul gradual, ce a culminat cu botezul din apropierea morții. Conform relatării făcute de către Eusebiu, această convertire are un început și un sfârșit. Începutul coincide cu vizuinile pe care le-a avut împăratul înaintea bătăliei cu Maxentiu, adică revelația divină ce a constituit fundamental victoriei, și se încheie cu botezul primit în luna mai, anul 337, când se afla

Indiferent de cel care i-a administrat botezul împăratului Constantin cel Mare, trebuie să privim consecințele pe care le-a avut acesta pentru istoria Imperiului Roman.

DOSAR

Pe patul de moarte, acesta fiind momentul intrării sale oficiale în rândul creștinilor. Această converteire se extinde de-a lungul a mai multor veacuri, putem spune chiar de-a lungul întregii sale vieți și culminează cu decizia împăratului de a primi botezul.

După aproximativ 1700 de ani de la botez, reflectăm și noi la aceeași întrebare ce l-a preocupat pe Patriarhul Fotie (sec. al IX-lea): de ce scriitorul cel mai îndreptățit, autorul contemporan, care era în relații strânse atât cu împăratul Constantin cel Mare, cât și cu presupusul autor al botezului nicomidian, episcopul Eusebiu al Nicomidei, simpatizant la fel ca și acesta al arianismului, evită să-l numească în scrierea sa? Oare încearcă să nu-l pună într-o lumină defavorabilă pe împărat? Răspunsul Patriarhului Fotie este acela că punerea sub tăcere a acestui fapt reprezintă „un semn evident de tendințe arianești ale lui Eusebiu de Cezarea“.

Tot în secolul al IX-lea, Sf. Teofan Mărturisitorul, cunoscând ambele versiuni despre botez, o alege ca fiind reală pe cea din *Actus Silvestri*, numind botezul nicomidian „o calomnie ariană“. Acest fapt demonstrează că și o parte dintre orientali au adoptat această versiune, introducând-o în istoriografia bizantină.

Cert este faptul că din cauza reputației pe care o căpătase într-o anumită perioadă Eusebiu de Cezarea, fiind numit simpatizant al arianismului, origenist, iar nu în ultimul rând și iconoclast, operele sale au intrat într-un con de umbră. Astfel, pentru mulți a fost mai ușor să aleagă ver-

suinea botezului din *Actus Silvestri* ca fiind cea adevărată.

Ilustrarea iconografică

Învăluit în mister, plin de elemente mitologice și biblice, *Actus Silvestri* rămâne încă nedeslușit până astăzi, de aceea am încercat să îl readucem în atenție împreună cu unele elementele istoriografice și iconografice.

Contrareforma catolică, prin cercetătorii săi iezuiți, începe să aducă acuzații serioase scrierii eusebiene, în special prin vocea lui Antonio Possevino, care o numește „inexactă“. Acesta afirmă că sunt omise diverse episoadă din viață împăratului, dar în special, cel mai semnificativ, episodul care face referire la botez nu este complet, adică nu pomenește despre botezul roman săvârșit de papă Silvestru. Aceleasi obiectii le aduce și cardinalul Baroniu.

Dar trebuie să precizăm că mai mulți au fost contestatarii lui *Actus Silvestri* (de ex. Nicolae Cusano și Lorenzo Valla), cei care au atacat „imaginile mitologice“ a împăratului Constantin cel Mare; în special în timpul Reformei fiind readusă în discuție varianta istorică „eusebiană“, fapt demonstrat de traducerile în limba latină din mediul protestant ale *Vieții lui Constantin cel Mare* scrisă de Eusebiu de Cezarea.

Indiferent de cel care i-a administrat botezul împăratului Constantin cel Mare, trebuie să privim consecințele pe care le-a avut acesta pentru istoria Imperiului Roman. În primul rând, adeziunea sa oficială la creștinism, datată de către istoriografia creștină în octombrie 312, a făcut ca soarta Imperiului să ia o întorsătură radicală, botezul fiind în fond doar o autenticare, o confirmare a hotărârii sale.

Programul iconografic din capela dedicată Sfântului Silvestru din Roma, situată în apropierea intrării bisericii Santi Quattro Coronati, este cel care reflectă cel mai bine întâmplările relatate în *Actus Silvestri*. Peretele de la intrare găzduiește pictura Judecății Universale, iar sub aceasta, precum și pe peretii laterali, se poate observa un ciclu de fresce compus din unsprezece scene. Ele au fost pictate în anul 1248, făcând referire, după cum am mai spus, la viața legendară a împăratului Constantin cel Mare și a Papei Silvestru I.

Asadar, argumentând cu relatările din *Actus Silvestri*, pentru unii a fost mai ușor să spună că botezul împăratului Constantin cel Mare nu a venit în Orient, ci în Occident, acordând centralitate episcopului de Roma, care trebuia să câștige și în această direcție întărirea fată de celelalte scaune patriarcale, negând astfel orice suspiciune de eretice a împăratului.

Încheiem prin afirmația cercetătorului Claudio Rendina, care dezvăluie adevăratul motiv al redării iconografice a legendei *Actus Silvestri*: „Acesta picturi trebuiau să devină un mijloc de propagandă pentru a demonstra superioritatea puterii Bisericii din Roma asupra celei imperiale; acest lucru l-a dorit papa Inocențiu IV, pe timpul când era în luptă cu împăratul Frederic al II-lea“. (Mihai-Flavius BALABAN)

Postul - act de relație personală între om și Dumnezeu

În Anul Omagial al Părintelui Dumitru Stăniloae, aducem în atenția cititorilor noștri câteva dintre gândurile marelui teolog român despre înțelesul și rostul postului în viziunea Bisericii Ortodoxe.

Lupta omului cu patimile este o luptă continuă, mai mult sau mai puțin conștientizată. Năzuința permanentă spre Dumnezeu este sădită în om prin chipul lui Dumnezeu din el. Sfântul Grigorie de Nyssa vorbește de chipul lui Dumnezeu din om ca de o „aspirație irezistibilă a omului către Dumnezeu“. Momentele de luptă mai intensă împotriva patimilor sunt fixate de Biserică și sunt niște perioade în care omul se retrage din mersul monoton al lucrurilor și își îndreaptă atenția în mod desibit spre Dumnezeu.

Astfel, zilele unui an nu se scurg identice, într-o „monotonie omorâtoare de suflet“. „Dacă viața naturii e făcută să aibă trebuință de varietate, cu atât mai mult e necesară varietatea pentru spirit“, spune Pr. Stăniloae, pentru că „postul e timp de retragere a spiritului din vîrtejul vieții și de îndreptare a lui spre Dumnezeu“.

În Telegraful Român din 1938, Părintele Stăniloae precizează că perioadele de post fixate de Biserică sunt „răstimpuri de aprindere a luptei noastre împotriva patimilor, (...) răstimpuri care trezesc în noi coarda seriozității. A seriozității nu fată de alții, ci fată de noi însine. Sunt răstimpuri în care ni se impun stărul marile întrebări, în care ni se cere o răfuială serioasă cu noi însine, sub privirea pătrunzătoare a lui Dumnezeu“.

„Actul omorârii ființei noastre păcătoase“

Sfântul Maxim Mărturisitorul vorbește chiar de două feluri de morți: *moartea firii* care este adusă și întretinută de păcat și *moartea mortii*, care este moartea care eliberează firea de

puterea nimicitoare a păcatului, redând-o vieții. Părintele Stăniloae, comentând afirmațiile Sfântului Maxim, spune că „până la Iisus Hristos a fost numai moartea cea dintâi, spre desfigurarea firii omenesti. El a răsurnat rostul morții, întorcând-o împotriva ei, făcând-o moarte a morții, moarte spre viață“. *Cu moartea pe moarte călcând* – spune, atât de sugestiv, troparul Învierii. Omorârea aceasta continuă a trupului păcatului se realizează, prin încordările noastre, mai ales în Postul Paștelui. Progresul nostru spiritual trebuie să fie atât de profund, încât în Vinerea Mare, în care se produce moartea Domnului Hristos pe cruce, să experiem și noi moartea totală a ființei noastre vechi, pentru că la treia zi, când Înviie Hristos, să avem și noi constiința că am Înviat ca o altă făptură. În Epistola către Romani, Apostolul Pavel spune „Căci dorinta cărnii este moartea“ (Romani 8, 6), iar la Romani 8, 13 spune „Căci dacă vietuiti după trup, veti muri, iar dacă ucideti, cu Duhul, faptele trupului, veti fi vii“. Acest lucru înseamnă

că de nu va muri ființa noastră veche, nu va învia cea nouă, de nu va muri trupul, adică existența noastră înglobată în poftă, nu vom învia într-o viață după duh. Moartea, în sensul mortificării păcatelor, trebuie sa premeargă Învierii, pentru că „a învia“, spune Părintele Stăniloae, înseamnă a smulge ființa noastră din boala pe care o sporește în ea păcatul, înseamnă a tăia în prealabil can-grena care a slăbit, a schilotit ființa noastră și a amortit puterile ei. Operația este împreună desigur cu suferinta, iar această suferință este ascезă, care constă din post, din căintă, din suportarea cu răbdare a diferitelor încercări.

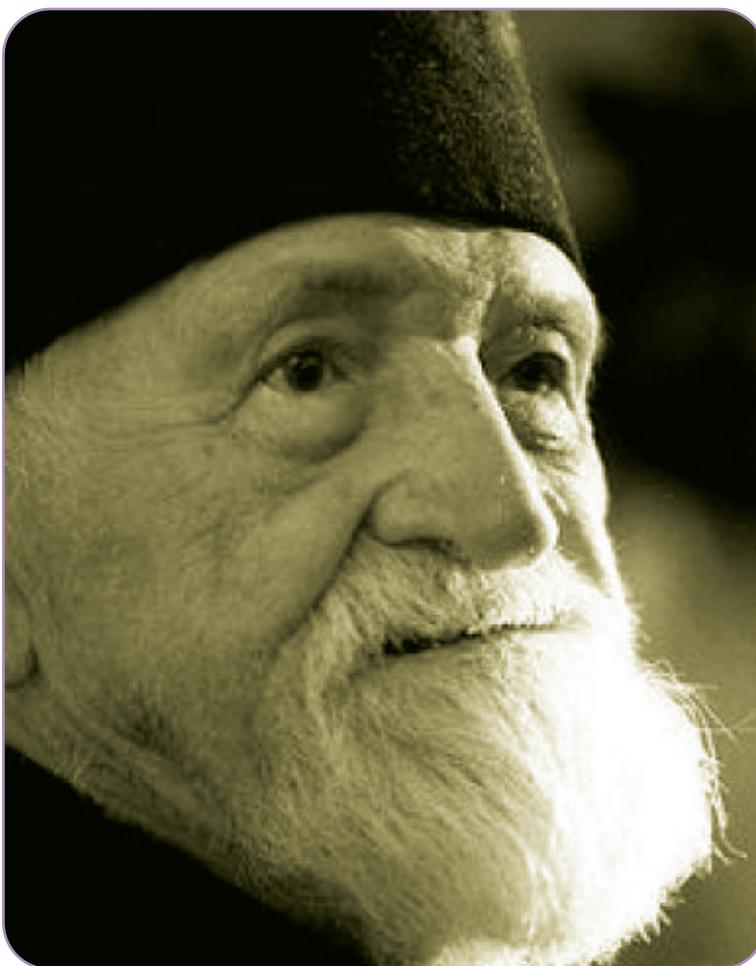
Folosința postului

Părintele Stăniloae spune că prin post „scotî din casa proprii tale ființe fumul care te împiedică să vezi starea adevărată din interiorul ei, stare care nu te prea încântă, sau te încântă și mai puțin după ce o vezi cum e. Iar pocăința e tristetea

care crește pe masură ce, prin înlăturarea fumului, vezi tot mai clar marea dezordine din casa ta“. (Telegraful Român nr. 16 / 1937)

Judecând rațional, omul caracterizat de o intensitate mai mică a credinței nu vede niciun motiv care să îl îndemne la post și gândește chiar că nici Dumnezeu nu poate să găsească vreo plăcere în postul lui! Si, din aceasta, de multe ori omul modern are iluzia că este liber, dar nu este. Acest lucru pentru faptul că Dumnezeu nu îl se mai arată ca fată personală, iubitoare, ci ca lege oarbă, fatală, pedepsitoare. După veacuri întregi de ridiculizarea a postului din partea intelectualilor, aici au devenit ei cei mai mari apologeti ai acestuia, deși numai din motive medicale și numai în teorie, trecerea la practică făcând-o numai când sunt forțați de boală. Constatările mai noi ale omului au ajuns totuși la concluzia că înfrânrările și posturile sunt benefice și chiar necesare. Organismul, printr-un trai prea bun, se uzează, obosește și slăbește, pentru că printr-o consumație peste măsură, el mai mult își consumă energie decât și-o sporește.

„Necredinciosul care posteste – spune Pr. Stăniloae – este un sarcolatu“. Acest lucru înseamnă că locul lui Dumnezeu a fost luat pe socul cultului său de ➔

Pr. Dumitru Stăniloae (1903-1993)

**Postul nu te ajută doar la detoxifierea organismului,
ci în primul rând la capacitatea de a sesiza în fiecare
aproape al nostru chipul lui Hristos. Din această sesizare
decurg firesc și iubirea și milostenia.**

DOSAR

trupul propriu. Ceea ce, de fapt, este o absurditate, pentru că trupul nu durează etern, chiar dacă îl poti prelungi, prin astfel de metode, existența.

Cum scăpăm de „microbii păcatelor”

Părintele Stăniloae vorbește de o „buhăială monstruoasă a eului“ de care suferă uneori omul. Ea este manifestarea lucrării tuturor microbilor spirituali sălăsluiți în eul nostru. „Postul este adunarea smerită a eului în marginile importanței sale firești“. Se spune de căte un om că nu mai vede nimic de nas, fie că este prea mare, fie că-l tine prea sus. În sensul acesta vorbeste Pr. Stăniloae de faptul că în fața ochilor spiritului a crescut carnea bolnavă a hipertrofiei eului. Se vede peste tot numai pe sine.

Pe lângă înfrânrările trupești, postul este, în primul rând, act religios, deci faptă săvârșită pentru Dumnezeu. Cel personal și nu un fel de „economie dirijată a vieții trupești după legile biologice“. Adevăratul post este act de relație personală între om și Dumnezeu, este act de cult, act de mărire și de iubire a lui Dumnezeu. Părintele Stăniloae afirma la un moment dat că „actul postului nu stă în rând cu gimnastica de dimineată, cu plimbarea de după-amiază, cu recreerea de peste vară, cu aerisirea camerei și cu celelalte acte de igienă“. Sigur că ne putem întreba de ce vrea Dumnezeu postul nostru! De ce este postul un act de preamărire a lui Dumnezeu? Pentru că este un act de dezumflare a propriului egoism crescut prin pofte spirituale și trupești în aşa măsură încât nu mai începe nimeni de noi, nici chiar Dumnezeu,

dându-ne iluzia și trăind astfel, de parcă numai persoana noastră ar exista și de ea ar depinde totul.

Se poate vorbi chiar de un caracter social al postului. Prin practicarea postului nu săvârșim un act de interes strict individual, care nu are să implice decât persoana noastră proprie, ci unul social. Postul nu te ajută doar la detoxifierea organismului, ci în primul rând la capacitatea de a sesiza în fiecare aproape al nostru chipul lui Hristos. Din această sesizare decurg firesc și iubirea și milostenia.

Sufletul și trupul nu-și trăiesc viața izolat

„Postul sufletesc este principalul, nu cel trupesc“! În concepția creștină, în special ortodoxă, sufletul și trupul nu-și trăiesc viața izolat, ci în influențare reciprocă. Pr. Stăniloae spunea că „o anumită poziție a trupului produce o anumită stare în suflet“ (Telegraful Român nr. 12 / 1940). Postul înfrânează egoismul biologic al naturii noastre, în spatele căruia stă egoismul spiritual. Iar omul lipsit de libertate față de trup este lipsit și față de spirit, spunea Berdiaev în „Spirit și libertate“.

În ceea ce privește prezenta petrecerilor cu scop caritabil, chiar și în post, trebuie spus că postul și caritatea stau de obicei în cea mai strânsă legătură, dar, totuși, cine nu-i în stare să se înfrâneze, nu-i în stare nici de caritate. Auzim de multe ori remarcă: pentru ce trebuie să postesc sau să merg la Biserică și să fac tot ce îmi spune preotul de vreme ce eu sunt „moral“, nu dau în cap

nimănui, nu deranjez pe nimeni și fac acte de caritate, chiar dacă nu cred în Dumnezeu? Totuși caritatea săvârșită fără credință în Dumnezeu și fără sobrietatea vietii, chiar dacă ajută pentru moment trupul unui sărac, nu-i ajută și sufletul. Dimpotrivă, stricăciunea ce-o produce în societate este înmișt mai mare decât acel neînsemnat ajutor dat doar ca un tribut pentru că „dăruitorului“ i s-a dat posibilitatea să petreacă. Omul mândru nu vede valoarea și existența demnă de apreciat a altuia. Prea adesea vedem cum și creștinismul este interpretat ca neobligând la înfrâname. Acest lucru provine și din greșita înțelegere a libertății creștine, confundată la tot pasul cu libertinajul. Diferența dintre libertate și libertinaj o face Părintele Stăniloae în Dogmatica sa spunând că „libertatea nu este băltoaca fără margini a libertinajului“. Oximoronul „băltoacă fără margini“ este cât se poate de sugestiv în explicarea proastei înțelegeri și întrebuintări a libertății. Rățiunea ultimă se află în caracterul nostru de ființe îndatorate față de semeni. Nu suntem făcuți să ne gândim noi la noi, ci și la alții. Orânduirea aceasta este un mijloc de educație a noastră în dragoste și comunione, prin înfrâname. Omul poate trăi și cu mai puțin. (prof. Eduard COZMA)

Bibliografie:

- Pr. D. Stăniloae, „Natiune și creștinism“, Ed. Eliion, București, 2004;
- Idem, „În Postul Mare“, art. în Telegraful Român nr. 10, 1936;
- Idem, „Spiritualitate și comuniune în Liturghia Ortodoxă“, Ed. I M B O R, 2004;
- Sf. Simeon Metafrastul, „Despre libertatea minții“, în „Filocalia“, vol. V, București, 1976;
- Nikolai Berdiaev, „Spirit și Libertate“, Ed. Paidea, București, 2009.

Agenda de lucru a PS Părinte Episcop Ioachim Băcăuanul, pe lunile mai și iunie 2013

MAI

Miercură Mare, 1 mai

- a oficiat Sfânta Liturghie a Sf. Grigore Dialogul în Catedrala arhiepiscopală „Cuvioasa Parascheva”, Roman. A hirosit duhovnic pe PC Pr. Ionut Cristea, Parohia Gutinas;
- a oficiat Slujba Deniei la Catedrala „Înălțarea Domnului”, Bacău. A rostit cuvânt de învățătură;

Joi Mare, 2 mai

- a oficiat Sfânta Liturghie a Sf. Vasile cel Mare la Catedrala arhiepiscopală „Cuvioasa Parascheva”, Roman;
- a oficiat Slujba Deniei Celor 12 Evanghelii la Catedrala arhiepiscopală „Cuvioasa Parascheva”, Roman;

Vineră Mare, 3 mai

- a participat la Slujba Ceasurilor Împărațesti;
- a oficiat Slujba Vecernie Scoaterii Sf. Aer;
- a oficiat Slujba Prohodului Domnului;

Sâmbăta Mare, 4 mai

- a oficiat Sfânta Liturghie la Catedrala arhiepiscopală „Cuvioasa Parascheva”, Roman;

Duminica Învierii, 5 mai

- a oficiat Sfânta Liturghie a Învierii Domnului la Catedrala arhiepiscopală „Cuvioasa Parascheva”, Roman. A rostit cuvânt de învățătură;
- a oficiat Slujba Vecerniei Învierii;

Luni, 6 mai

- a oficiat Sfânta Liturghie la Mănăstirea Varatic;
- a oficiat Slujba Vecernie împreună cu IPS Teodosie, Arhiepiscopul Tomisului, la hramul Bisericii „Sf. Gheorghe”, Roman;

Marti, 7 mai

- a oficiat Sfânta Liturghie, împreună cu IPS Teodosie, Arhiepiscopul Tomisului, la Biserica „Sf. Gheorghe”, Roman;
- a organizat și participat la Concertul pascal de caritate „Hristos a înviat - bucuria mea!”, organizat la Teatrul de vară, Bacău, pentru susținerea activităților social-filantropice ale Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului;

Miercuri, 8 mai - Sf. Ioan Evanghistul

- a oficiat slujba de sfintire a unei Sfinte Troite închinată Sf. Cuv. Parascheva, ridicată în Parohia Măgura I de către fam. Constantin și Măriora Radu;
- a oficiat Sfânta Liturghie la Biserica „Sf. Ioan Evanghistul”, Măgura II. A rostit cuvânt de învățătură;

Joi, 9 mai

- audiente și lucrări de birou;
- prezidat Concursul „Bucuria de a fi creștin”, etapa eparhială;
- s-a întâlnit la Primăria Bacău cu d-l primar Romeo Stavarache;

Vineri, 10 mai - Izvorul Tămăduirii

- a oficiat, alături de PS Părinte Calinic Botosăneanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Iașilor, slujba de sfintire a Altarului de vară la Mănăstirea Hadâmbu;
- a oficiat, alături de PS Părinte Calinic Botosăneanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Iașilor, Sfânta Liturghie la Mănăstirea Hadâmbu;

Sâmbăta, 11 mai

- a oficiat Sfânta Liturghie la Biserica „Sf. Ier. Spiridon” Comănești, cu prilejul Conferinței Naionale a Tineretului Oastei Domnului. A rostit cuvânt de învățătură;
- a participat la Conferința Națională a Tineretului Oastei Domnului, organizată la Comănești. A rostit un cuvânt duhovnicește;

Duminică, 12 mai

- a oficiat Sfânta Liturghie la Catedrala „Înălțarea Domnului”, Bacău. A rostit cuvânt de învățătură;
- a oficiat Slujba de pomeniare a Episcopului Ioachim Mares, la Catedrala „Înălțarea Domnului”, Bacău

13 mai

- audiente și lucrări de birou;
- a dezbatut și soluționat diverse probleme administrative în cadrul sectoarelor Cancelariei eparhiale;

În cadrul Deniei celor 12 Evanghelii, PS Părinte Ioachim Băcăuanul, însoțit de preoții slujitori la Catedrala arhiepiscopală din Roman, a dus în procesiune Sfânta Cruce, depunând-o spre închinare în fața Altarului Catedralei arhiepiscopale „Sf. Cuvioasă Parascheva”

- a primit în audiență pe Pr. Constantin Solomon, Parohia Mărăști;

14 mai

- audiente și lucrări de birou;
- s-a întâlnit cu preoții din Protopopiatul Bacău pentru organizarea manifestării organizată cu prilejul împlinirii a 1700 de ani de libertate creștină;

- a sustinut o conferință de presă în fața jurnaliștilor mass-media băcăuane cu privire la manifestarea „Mergeti în totă lumea și vesti că Hristos a înviat!”, organizată cu prilejul împlinirii a 1700 de ani de libertate creștină;

- a sustinut o conferință de presă în fața jurnaliștilor mass-media băcăuane cu privire la manifestarea „Mergeti în totă lumea și vesti că Hristos a înviat!”, organizată cu prilejul împlinirii a 1700 de ani de libertate creștină;

15 mai

- audiente și lucrări de birou;
- a oficiat Slujba de parastasă a părintilor Episcopului Melchisedec Ștefănescu în cimitirul Parohiei Gîrcina, jud. Neamț. A rostit cuvânt de învățătură;

- a oficiat Slujba aghiasmei pentru sfântirea unui monument închinat Episcopului Melchisedec Ștefănescu și a dezvelit stema Primăriei Gîrcina;

- a oficiat Slujba Vecerniei la Catedrala arhiepiscopală „Cuv. Parascheva”, Roman;

- a oficiat Slujba Litiei la Paraclisul „Sf. Gheorghe” al Liceului Teologic „Episcop Melchisedec”, Roman. A rostit cuvânt de învățătură;

- a participat la Simpozionul „Ierarhul Melchisedec Ștefănescu și reafirmarea ortodoxiei românești”, organizat cu prilejul Zilelor „Episcop Melchisedec Ștefănescu”, Ediția a XIII-a, în sala de festivități a Liceului Teologic „Episcop Melchisedec”, Roman. În cadrul simpozionului d-l Prof. univ. dr. Dan Zamfirescu a sustinut conferință cu tema: „Melchisedec Ștefănescu și reafirmarea Ortodoxiei românești”;

16 mai

- a oficiat Sfânta Liturghie în Catedrala arhiepiscopală „Cuvioasa Parascheva”, Roman. A rostit cuvânt de învățătură;

- a oficiat Slujba parastasului pentru pomeniarea Episcopului Melchisedec Ștefănescu, la Capela „Adormirea Maicii Domnului” din Parcul Melchisedec;

17 mai

- audiente și lucrări de birou;

18 mai

- a oficiat Slujba Tainei Botezului pruncei Maria Lungu, la Biserica „Sf. Voievod Stefan cel Mare”, Bacău. A rostit cuvânt ocasional;

19 mai

- a oficiat slujba de resfintire a Bisericii „Adormirea Maicii Domnului și Sf. Împ. Constantin și Elena”, Berzunți;

- a oficiat Sfânta Liturghie la Biserica „Adormirea Maicii Domnului și Sf. Împ. Constantin și Elena”, Berzunți. A rostit cuvânt de învățătură;

- a hirosit iconom-stavrofor pe PC Pr. Nicolae Bucovineanu, paroh al parohiei „Adormirea Maicii Domnului și Sf. Împ. Constantin și Elena”, Berzunți;

- a participat la Procesiunea „Mergeti în totă lumea și vesti că Hristos a înviat!”, organizată în Mun. Bacău cu prilejul împlinirii a 1700 de ani de libertate creștină. Procesiunea s-a desfășurat pe traseul Biserica „Precista”, Catedrala „Înălțarea Domnului” și Biserica „Sf. Imp. Constantin și Elena”. A rostit cuvânt ocasional;

- a oficiat Slujba Litiei la Biserica „Sf. Împ. Constantin și Elena”, Bacău. A rostit cuvânt de învățătură;

20 mai

- audiente și lucrări de birou;
- a oficiat Slujba Vecernie la Biserica „Sf. Împ. Constantin și Elena”, Roman. A rostit cuvânt de învățătură;

21 mai

- a oficiat Sfânta Liturghie la Biserica „Sf. Împ. Constantin și Elena”, Bacău. A rostit cuvânt de învățătură;

22 mai

- audiente și lucrări de birou;

23 mai

- a oficiat Sfânta Liturghie la Mănăstirea „Sf. Împ. Constantin și Elena”, pasul Oituz. A rostit cuvânt de învățătură;

În ziua de 20 iunie PS Părinte Episcop Ioachim a făcut parte din soborul de ierarhi care, sub protia IPS Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei a oficiat Sfânta Liturghie la Biserică „Sf. Arh. Mihail și Gavriil“, Mănăstirea Petru Vodă, iar mai apoi, slujba de înmormântare a Arhim. Justin Pârvu, starețul Mănăstirii Petru Vodă;

REPERE

24 mai

- audiente și lucrări de birou;
- a primit în audiență pe Pr. Nicolae Munteanu, Roman; Pr. Săvîta Graur, Parohia Sasut-târg; d-l dr. Dan Arvătescu, Roman; d-l Balaban Flavian, Bacău;

25 mai

- a oficiat Sfânta Liturghie la Biserică „Sf. Ier. Nicolae“, Parohia Hociungi II. A rostit cuvânt de învățătură;
- a oficiat Slujba de sfintire a clopotniței noi și a asezământului social-filantropic „Sf. Împ. Constantin și Elena“, Parohia Hociungi II;
- a hirotesit în treapta de iconom pe PC Pr. paroh Adrian Cătălin Bibirus, Parohia Hociungi II;

Duminică 26 mai

- a oficiat slujba de resfintire a Bisericii „Adormirea Maicii Domnului“, Brătești;
- a oficiat Sf. Liturghie la Biserică „Adormirea Maicii Domnului“, Parohia Brătești. A rostit cuvânt de învățătură;
- a hirotesit în treapta de iconom-stavrofor pe PC Pr. paroh Ciprian Genes, Parohia Brătești;
- a efectuat vizită canonica la Mănăstirea „Înălțarea Domnului“, Magura Ocnei;
- a oficiat Taina Cununiei tinerilor Dragos și Alina-Eugeniu Porojnicu, la Biserică „Sf. Împ. Constantin și Elena“, Comănești. A rostit cuvânt de învățătură;

27 mai

- audiente și lucrări de birou;
- a dezbatut și solutionat diverse probleme administrative în cadrul sectoarelor Cancelariei eparhiale;

28 mai

- audiente și lucrări de birou;
 - a prezidat Ședinta Permanentei Consiliului eparhial;
 - a oficiat Slujba de sfintire a lucrărilor efectuate la Centrul social, cultural, gospodăresc „Sf. Cuv. Antipa“, Itești;
- 29 mai**
- audiente și lucrări de birou;
 - a primit în audiență pe: ierom. Ciprian Mera, schitul Zimbru; Pr. Cristi Tesu, Capela „Sf. Voievod Stefan cel Mare“, Unitate de pompieri, Moinești; d-l Andrei Grozescu, Comănești;
- 30 mai**
- audiente și lucrări de birou;
- 31 mai**
- audiente și lucrări de birou;
 - a primit în audiență pe: Pr. Costel Mares, protopop al Protopopiatului Moinești și Pr. Marin Racovită, Parohia Cucova;

IUNIE

Sâmbătă, 1 iunie

- a oficiat Slujba parastasului răposatei Maria Principe, în cimitirul Roman;

Duminică, 2 iunie

- a oficiat Sfânta Liturghie la Biserică „Învierea Domnului“, Bacău. A rostit cuvânt de învățătură;
- a oficiat Slujba Tainei Botezului principei Ruxandra Elena Amărini, la Biserică „Sf. Ier. Vasile“, Roman. A rostit cuvânt de învățătură;
- a oficiat Slujba Tainei Cununiei tinerilor Ciprian Dumitru și Elisabeta Păvăleanu, la Biserică „Sf. Ioan Botezătorul“, Piatra Neamț. A rostit cuvânt de învățătură;

3-8 iunie

- a efectuat o vizită în Franță;

Duminică, 9 iunie

- a oficiat slujba de sfintire a catapetesmei și picturii Bisericii „Adormirea Maicii Domnului și Sf. Mare Mucenic Gheorghe“, Parohia Pradais;
- a oficiat Sfânta Liturghie la Biserică „Adormirea Maicii Domnului și Sf. Mare Mucenic Gheorghe“, Parohia Pradais;
- a oficiat slujba de punere a pietrei de temelie pentru Biserică „Înălțarea Domnului“ în centrul satului Pradais;
- a hirotesit iconom-stavrofor pe PC Pr. paroh Constantin Pănuoiu, Parohia Pradais;

10 iunie

- audiente și lucrări de birou;

Slujba de binecuvântare a ramurilor de tei în ziua Rusaliilor, la Biserică Precista din Bacău

18 iunie

- audiente și lucrări de birou;
- a prezidat ședință trimestrială cu preotii din Protopopiatul Buhusi;

19 iunie

- audiente și lucrări de birou;

20 iunie

- a făcut parte din soborul de ierarhi care, sub protia IPS Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei a oficiat Sfânta Liturghie la Biserică „Sf. Arh. Mihail și Gavriil“, Mănăstirea Petru Vodă;
- a făcut parte din soborul de ierarhi care, sub protia IPS Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei a oficiat slujba de înmormântare a Arhim. Justin Pârvu, starețul Mănăstirii Petru Vodă;

21 iunie

- audiente și lucrări de birou;
- a participat la Slujba de Te-Deum de multumire oficiată la Biserică „Precista“, Bacău, cu prilejul întâlnirii tuturor premantilor la olimpiadele și concursurile școlare organizate la Disciplina Religie și a oferit premii.

22 iunie

- a oficiat Slujba Vecernie la Biserică „Pogorârea Duhului Sfânt“, (armenească), din Roman. A rostit cuvânt de învățătură;

23 iunie

- a oficiat Sfânta Liturghie și Slujba Vecernie la Biserică „Precista“, Bacău. A rostit cuvânt de învățătură;
- a hirotonit în treapta de preot pe PC Diacon Andrei Ioan Antal, pe seama Bisericii „Sf. Voievod Stefan cel Mare“, Ciolpani;
- a oficiat Slujba Vecernie la Mănăstirea „Sfânta Treime“, Rafaila. A rostit cuvânt de învățătură;

24 iunie

- a oficiat Sfânta Liturghie la Biserică „Pogorârea Duhului Sfânt“, Borsani. A rostit cuvânt de învățătură;
- a oficiat Slujba de sfintire a aghiașmei și a clopotniței noi la Bisericii „Pogorârea Duhului Sfânt“, Borsani;
- a oficiat slujba de pomenire (stâlp) pentru răposatul Gheorghe Oprisan, în Parohia Fruntești;

25 iunie

- audiente și lucrări de birou;
- a dezbatut și solutionat diverse probleme administrative în cadrul sectoarelor Cancelariei eparhiale;

26 iunie

- audiente și lucrări de birou;
- a primit în audiență pe: Pr. Petru Burduja, Parohia Beresti Sasut; Pr. Laurențiu Adumitroaei, Parohia Godinesti; Pr. Vasile Liche, Parohia Poieni; Pr. Ioan Negoiță, protopop al Protopopiatului Sasut, d-l Florin Mocan, Bacău, d-l Constantin Valeriu Segneau, d-l Vlad Samoilă, Roman;

27 iunie

- audiente și lucrări de birou;
- a primis în audiență pe: Pr. Ciprian-Mihai Gunea, Parohia Siretu; d-l Andrei Iulian Păduraru, Bacău; d-l Alexandru Onofrei, Roman;

28 iunie

- a oficiat Slujba Vecernie la Biserică „Sf. Apostoli Petru și Pavel“, Valea Budului, metoc al Centrului eparhial Roman. A rostit cuvânt de învățătură;
- a oficiat Slujba Vecernie și slujba pomenirii celor adormiți la Biserică „Sf. Ap. Petru și Pavel“, Parohia Bârc-Gosmani. A rostit cuvânt de învățătură;

29 iunie

- a oficiat Sfânta Liturghie la Biserică „Sf. Ap. Petru și Pavel“, Valea Budului, metoc al Centrului eparhial Roman. A rostit cuvânt de învățătură;
- a oficiat Slujba Vecernie și slujba pomenirii celor adormiți la Biserică „Sf. Ap. Petru și Pavel“, Parohia Bârc-Gosmani. A rostit cuvânt de învățătură;

30 iunie

- A oficiat Sfânta Liturghie la Biserică „Sf. Mare Mucenic Gheorghe“, Bacău. A rostit cuvânt de învățătură;
- a hirotonit în treapta de diacon pe Tânărul teolog Constanta Valeriu Segneau, pe seama Catedralei arhiepiscopală „Cuvioasa Parascheva“, Roman;
- a oficiat Slujba Vecernie la Biserică „Sf. Voievod Stefan cel Mare“, Roman. A rostit cuvânt de învățătură. (a consensat arhid. Ciprian-Ioan IGNAT, Secretar eparhial)

Podul prieteniei între Roman și Iucșa

Copilași din Roman au avut la Iucșa ocazia să vadă animalele domestice, cunoscute din cărți și din povești, în realitate

În acest număr, dragii noștri, vă prezentăm un alt fel de poveste adevărată, care ne dovedește că, iubindu-l pe Dumnezeu, nu putem să nu îi iubim pe semenii noștri

De ziua în care lumea întreagă ar trebui să sărbătorescă pe toti copiii, preșcolarii de la Grădinița Nr. 5 cu Program Prelungit din Roman, județul Neamț, au ales să meargă cu daruri la copiii din satul Iucșa, comuna Bozieni. Cadrele didactice, Tâlmaciu Angela și Smeu Daniela împreună cu membrii grupei „Negriniță”, din cadrul Grădiniței cu Program Prelungit Nr. 5 Roman, și părinții acestora, au realizat o colectă de jucării, haine, încăltăminte, rechizite și alimente. Acțiunea a făcut parte din cadrul proiectului de strategie comunitară „Să dăruim bucurie semenilor noștri”, proiect ce a avut menirea de a-i responsabiliza pe copii încă de la vîrstă fragede în ajutarea semenilor lor. Si pentru că doreau să petreacă Ziua Copilului într-un mod diferit față de anii precedenți, picii din

Roman, însotiti de educatoare și părinti, s-au deplasat în satul Iucșa, unde au împărtit darurile la 25 de preșcolari și 47 de copii ce provin din 14 familiile nevoiașe. Copiii au fost încântați de darurile primite, au recitat poezii, au cântat, au dansat și s-au jucat împreună cu noii lor prieteni. Oaspeții din Roman au avut parte și de

multe surpiri-ze pregătite de crea-dincioșii parohiei Vad din Iucșa. Cum cei de la oraș văd ani-male mai mult la televizor și în cărți, gazdele s-au gândit că ar fi oportun să le prezinte animale ade-vărate. Așa că, a fost organizată o adevărată ex-poziție cu animale domestice, micuții de la oraș având posibilitatea să se joace și să mânăgâie ie-puri, oi, capre, cai, vaci, un măgar, dar și păsări de curte. Cei prezenti au avut posibilitatea să se plimbe și cu mai multe căruțe trase de cai până la biserică din localitate, acolo unde cei mici au par-ticipat la o adevărată lectie de religie.

Activitatea desfășurată de Parohia Vad sat Iucșa, în parteneriat cu Grădinița cu Program Prelungit Nr. 5 Roman, poate deveni un exemplu, dragi copii, de modalitate în care un creștin, fie el căt de tânăr, poate fi alături de semenii aflați în nevoie sau cum poate socializa copilul creștin în mod real și nu virtual, prin internet sau doar teo-retic, învățând la scoala cum trebuie să se poarte.

Ceea ce este cel mai important este că, în astfel de acțiuni, cei mici învață să îi ajute pe cei care au nevoie de sprijin, fără a aștepta în schimb beneficii materiale, mulțumirea sufletească fiind infinit mai mare decât orice recompense pe care le-ar primi. Astfel, 1 iunie a devenit cu adevărat o zi dedicată în întregime copilăriei, aducând fericire și zâmbete atât pe chipurile copiilor din oraș, cât și pe chipurile celor de la țară.“ (pr. Cristinel CAPRĂRU, paroh Vad-Iucșa)

**Pagina realizată de prof.
Otilia BÂRGĂOANU**

Joc

Completați următoarele cuvinte încrucisate folosind lista dată.

Orizontal

- La Rusalii îngrenuhem pentru prima dată după ...
- În icoana Rusaliilor figura regală vine din întuneric cu ajutorul ...

Vertical

- Cine se pogoară asupra Apostolilor?
- La Rusalii se unește ...
- Pogorârea Sfântului Duh are loc ...
- La Rusalii peste 3000 de persoane au fost ...
- Sfântul Duh va sfînti întotdeauna lucrarea ...

**BISERICII
BOTEZATE DUMINICA
EVANGHELIEI PÂSTI
SFÂNTA TREIME
SFÂNTUL DUH**

	1	2	3	
	4		5	
			6	

(sursa: <http://www.orthodoxabc.com>)

anul JV (XII) nr. 7-8

35

